

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - SEPTEMBER/OKTOBER/NOVEMBER 2011

BELGIË - BELGIOUE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Wees gerust met de meest complete Woningverzekering.

2 MAANDEN
GRATIS
voor de
eerste 5000*
0800 25 777

Ga voor gemoedsrust!

Doen wat moet, is u de meest complete Woningverzekering aanbieden. De Woningverzekering van Ethias verzekert u tegen zowat alle mogelijke soorten schade aan uw woning en meubilair, van uw kelder tot uw zonnepanelen. En dit tegen de beste prijs-kwaliteitverhouding. De algemene voorwaarden worden bovendien al meer dan 10 jaar door Test-Aankoop gecertificeerd. Ga ook voor gemoedsrust en vraag uw offerte aan via:

0800 25 777 of www.ethias.be en geniet 2 maanden gratis verzekering.

*De eerste 5000 klanten krijgen hun nieuwe Woningverzekering het eerste jaar twee maanden gratis.

ethias
Doet wat moet

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Marlies Verschuuren
Conny Schepers
Carmen Lips
Linde Panis
Tim Houbrechts

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Cedric Janssens

Coverfoto

Speler van het jaar
Jeffery Jacobs staat
voor een moeilijke
opdracht: bevestigen.
(foto: Cedric Janssens)

Een nieuw begin

Het nieuwe handbalseizoen is van start gegaan. Bij de meesten is er wel iets veranderd: nieuwe gezichten op training of aan de bestuurstaafel, nieuwe uitrustingen, een nieuwe sportvloer, vernieuwde ambities of een nieuwe afdeling.

Sporttak in de Kijker gaat zijn tweede seizoenshelft in, en er beweegt één en ander. Een aantal clubs nemen het initiatief om de horizon wat uit te breiden, en dat is een schitterende trend. Het opstarten van een jeugdkeren in een buurgemeente is de ideale weg naar een verbreding van de basis. GBSK werkt nu ook in Schaarbeek en Koekelberg, Hechtel in Kerkhoven, Tongeren lonkt naar Bilzen en wie weet is er allicht ook handbal in Heist-op-den-Berg en Kuurne? Over de plannen van HKW in Sint-Niklaas en Hamme kan U in dit nummer meer lezen.

De VHV bereidt zich voor op het uitdoven van de Topsportschool onder de vorm die het de laatste dertien jaar gehad heeft. De sportschool in Hasselt heeft intussen al een richting keuzesport handbal geopend, met meer dan 20 inschrijvingen. Het systeem van keuzesport handbal is een model dat in de toekomst ook perspectieven biedt voor clubs uit andere regio's die met partnerscholen uit de buurt een keuzesport richting wensen op te zetten. Vele buitenlandse clubs werken in een gelijkaardig kader, en met succes.

Daarnaast werkt de VHV ook, samen met de LFH, en met de steun van de Europese Handbalfederatie EHF, aan een herwaardering van de regionale selecties, voor jongens en meisjes miniemen.

De Nationale Ploeg keert in november naar Kortrijk. In de Lange Munte komt tijdens de herfstvakantie Letland op bezoek (woensdag 2 november). De Belgen rekenen op massale steun van het handbalpubliek om een thuisoverwinning te boeken tegen de Baltten, en dat zou een hele opsteker zijn voor de handbalwereld.

De jongens U19 toonden alvast het voorbeeld en deden het uitstekend op de European Open in Zweden, met een achtste plaats. Ze bewezen dat onder andere het krachtprogramma, onder leiding van bondscoach Alex Jacobs, vruchten heeft afgeworpen. Structureel meer en beter trainen is dus het mantra. Bekerwinnaar Tongeren zet op dat vlak intussen een reuzenstap voor het Belgisch handbal. Tongeren, dat opnieuw twee full profspelers in de rangen heeft, last dit seizoen als eerste twee dagtrainingen in. We zijn benieuwd wie van de andere titelpretendenten deze trend als eerste zal navolgen!

De redactie wenst iedereen een succesvol seizoen.

De Redactie

Roep naar meer professionalisme bij verschillende eersteklassers

De klassieke toon op een ploegvoorstelling van mannenploegen uit eerste afdeling is er gewoonlijk één van een optimistische visie voor de start van de competitie. Iedereen meent wel aanspraak te kunnen maken op een plaatsje in de play-offs en vechten tegen de degradatie is alleen weggelegd voor de Waalse ploegen of hooguit voor een nieuwkomer op het hoogste vlak.

De bijeenkomst dit jaar in het prachtige Gallo-Romeins museum van Tongeren liet echter andere klanken horen. Rare laatste dagen van de transferperiode en het mettertijd wegvallen van de Topsportschool in Hasselt gaven immers aanleiding tot andere accenten.

De trainers vlnr: Luc Boiten, Bouzid Areski, Robin Gielen, Jos Schouterden, Predrag Dosen en Alex Jacobs

Grootste slachtoffer van het tussenseizoen lijkt wel Atomix te worden. Het eerste competitieresultaat van het seizoen – een 34-12 pandoering bij Bocholt – lijkt de woorden van clubman Vertommen alleen maar te bevestigen. “Het wordt een seizoen waarin we hard zullen moeten knokken om het behoud te verzekeren. Ik durf zelfs zeggen dat we misschien wel als de eerste kandidaat-zakker kunnen beschouwd worden.

De redenen? Onze hoofdsponsor liet vorig jaar al weten dat dit zijn laatste seizoen was. Ook enkele spelers hadden voor de transferperiode al aangekondigd dat ze het actieve handballen zouden vaarwel zeggen. Maar toen op enkele dagen voor het einde van de transferperiode ook onze doelman Jelle Vonckx werd weggehaald door Initia Hasselt, lieten de vaste waar-

den Riské en Verhoeven weten dat zij het niet meer zagen zitten. Gerrit Vertommen kwam dan wel terug, maar onze nieuwe trainer Bouzad Areski krijgt de zware taak om toch een behoorlijke ploeg te creëren, terwijl het bestuur natuurlijk blijft uitkijken naar mogelijke versterkingen, binnen de grenzen van een beperkt budget.

Wij, het bestuur, zijn misschien te weinig assertief geweest, maar dat kwam ook wel omdat de vorige voorzitter veel naar zich trok. Wij hebben zelfs even overwogen om de handdoek in de ring te werpen, maar wij kwamen toch tot een akkoord om met een zevental nieuwe mensen het nieuwe bestuur te vormen en de kaart van de jeugd te trekken, ook al zal deze overstap voor velen nog te vroeg komen. Wij voorzien dus een zeer moeijlijk jaar.”

Vijf Vlaamse ploegen voor vier play-offplaatsen?

Het goede nieuws nu. Komen de andere vijf Vlaamse ploegen in aanmerking voor de vier play-off plaatsen? Ze zouden allemaal wel willen, maar zelfs over deze klassieke stellingname was niet iedereen het eens. "Ik denk dat we best rekening houden met Visé, want dit team is niet de klassieke nieuwkomer, die kan beschouwd worden als een soort liftploeg. Zij vormen een enthousiast spelende groep, die de betere Waalse spelers naar zich toetrok," waarschuwde Jos Schouterden.

Met zijn eigen ploeg - United Tongeren - zet hij alvast mee de stap naar een grotere professionalisering en dat is een trend die we bij verschillende clubs vaststellen. "Bij Tongeren gaan we van vier naar zes trainingen per week en dat trainingsvolume is absoluut noodzakelijk om een stap verder te zetten. Talentrijke jongeren van Herstal en Beyne waren er duidelijk door geïnteresseerd. We trokken met Goran Vuksevic ook een bijkomende trainer aan om dat plan te realiseren. Twee profs en een aantal jongeren met een hart voor handbal. Daar willen we mee verder gaan. Maar we geven onszelf één jaar de tijd om voor de structurele en financiële onderbouw te zorgen. Dat is een uitdaging, die nog verder gaat dan kampioen spelen," weet voorzitter Tack.

Het belet natuurlijk niet dat zijn ploeg dit

seizoen ambitieus blijft. "De titel, de beker, de Final Four in de Benelux-Liga en uitkijken naar onze Europese bekermatches," somt Jos Schouterden de mogelijkheden op. "We spelen Europees tegen Vojvodina, de tweede beste ploeg van Servië, terwijl we vorig seizoen tegen Rode Ster Belgrado bekerden, dat derde eindigde. We moeten tegen hen blijkbaar zo'n goede indruk gemaakt hebben, dat onze nieuwe tegenstander weigerde om de twee wedstrijden in Tongeren te komen spelen.

Maar ik denk dat onze ambities pas later duidelijk kunnen worden, want wij hebben vijf nieuwe spelers en gewoonlijk wordt er één maand per nieuwkomer gerekend om alle automatismen onder de knie te krijgen. Dat betekent dus wel dat wij ons volle rendement pas tegen de play-offs zullen halen," voorspelt de Tongerse trainer.

Hasselt opnieuw favoriet

Ze dienden niet eens zelf een open deur in te stampen, want nagenoeg alle vertegenwoordigers van de Vlaamse ploegen waren het erover eens dat Initia Hasselt opnieuw de te kloppen favoriet in deze competitie wordt.

"Maar opnieuw kampioen worden, komt niet zo maar vanzelf, want de concurrentie heeft zich zeker versterkt," weet ook Tom Smeets, de doelman die wegens rugproblemen besloot om met handballen te stoppen, maar

Herstal moest, ondanks versterking uit Nederland, ploeien voor Initia op de openingswedstrijd van de competitie

een goede woordvoerder voor zijn ploeg blijkt. “Onze beste transfer is het behoud van de bestaande ploeg. Budgettair zijn we niet in staat om buitenlanders aan te trekken, maar dat leidt zeker nog niet tot een kwalitatief verlies. Wij beschikken immers over een jonge groep, waarbij zeker nog groei mogelijkheden zitten. Om op hetzelfde niveau te blijven, hebben we toch een budget nodig dat 15 tot 20% hoger moet liggen dan het seizoen voordien. Daarom ook dat we trachten zo veel mogelijk spelers uit de streek aan te trekken om de verplaatsingskosten zo veel mogelijk te beperken.”

Ook bij Initia kijken ze met belangstelling uit naar de professionaliseringspogingen van Tongeren. “Uiteraard vinden wij dat ook een goed initiatief. Wie deze boot mist, zal met een achterstand geconfronteerd worden die nog moeilijk op te halen is. Het is ook de enige manier om vooruit te komen. De spelers van onze kern wonen dicht bij de sporthal en velen zijn nog student. Dus komen wij ook aan een aantal heel degelijke trainingen. Met Luc Boiten hebben we een trainer die het maximale uit deze groep kan halen, die de ploeg rustig kan houden en die de zwakke punten van de tegenstanders kan bloot leggen. Het zal misschien kwestie zijn om de voetjes op de grond te houden bij Hasselt en in de play-offs zullen heel wat ploegen dicht bij mekaar eindigen. Geen overschatting, maar ook geen onderschatting bij ons,” klinkt het uit de Hasseltse hoek.

Sasja, Bocholt en Neerpelt als kuitenbijters

Het meeste tegenstand mogen Tongeren en Hasselt wellicht toch verwachten van de andere Vlaamse ploegen als Sasja, Bocholt en Neerpelt. De luizen in de pels...

Hoe ze daar bij Neerpelt over denken, leest u elders in deze Handbal Xtra. Bij Bocholt wijzen ze op een heel seizoen vol blessures en een on-

volledige ploeg, zodat een finaleplaats in de play-offs vorig seizoen helemaal niet haalbaar was. “Maar dit jaar konden we ons versterken: zowel in de breedte als met enkele toppers zoals de gebroeders Kedziora. Onze verwachtingen zijn dan ook hoog gespannen, wij hebben een goede mixte van oudere en jongere spelers, de finale halen zou een schitterende zaak zijn tijdens het jaar van ons 25-jarig bestaan,” droomt voorzitter René Werkx.

De nieuwe hoofdtrainer Robin Gielen, die de zware opdracht kreeg om het plaatselijke ‘monument’ Gabriele Rietbroek te vervangen, is iets gematigder in zijn uitspraken.

“Gabrie is gewoon niet te vervangen,” meent hij. “En mochten wij de play-offs halen, dan zou ik daar in eerste instantie al wel tevreden mee zijn. Wij hebben inderdaad een brede kern, Bart Lenders is herstellende van een botbreuk aan zijn hand en wij hebben een trouw publiek dat wel degelijk de weg naar onze nieuwe sporthal vindt en onze ploeg stevig aanmoedigt. Maar het wordt bijzonder moeilijk om Hasselt van de troon te stoten, want ze hebben dezelfde ploeg als vorig jaar, ze zijn jong en bijgevolg is de rek er nog niet uit bij Initia. Wie Initia klopt, wordt kampioen.”

Bij Sasja vindt trainer Alex Jacobs het nog minstens twee tot drie jaar te vroeg alvorens hij met zijn jonge bende weer in de richting van een titel wil blikken. “Dat belet niet dat wij er alles zullen aan doen om de play-offs te bereiken. Daar kwamen we vorig seizoen twee puntjes te kort voor. Gelukkig kon de bekerfinale ons seizoen nog enigszins goed maken.”

Het verlies van Wouter Sas vindt de Sasja-trainer jammer, maar hij ziet in de eigen jeugd wel genoeg talent zitten om dat vertrek naar Neerpelt op te vangen. “Misschien moeten wij het nu proberen met een andere manier van spelen, waarbij we stilaan kunnen rekening houden met spelers die iets groter van gestalte zijn dan de vorige generatie. Er zit alleszins ambitie in deze ploeg. We zijn nog niet op het niveau van onze kampioenploeg van een drietal jaren geleden, daarvoor moet deze groep nog een drietal jaartjes rijpen, maar dan wil ik wel de uitdaging aangaan.”

Ook ‘speler van het jaar’ Jeffrey Jacobs bezit die ambitie. “Elk jaar moeten we de lat een stukje hoger leggen. Geen enkele club is verzwakt en dat wij onze eerste wedstrijd tegen NeLo wonnen, betekent al een goede beginstap in de richting van de play-offs.”

Nationale ploeg

Toen even de toekomst van de handbalsport ter sprake kwam, werd ook de nationale ploeg vermeld. "Als er iets is waarmee een sport uitstraling kan verwerven, dan zijn het wel de uitslagen van de nationale ploeg. Kijk naar het hockey, dat 1500 supporters meekreeg naar het EK in Moenchengladbach, of naar de Rode Duivels in het voetbal. Letland en Montenegro lijken in de nabije toekomst geen onoverkomelijke hindernissen voor onze handbalploeg, op voorwaarde dat iedereen die nationale ploeg en haar entourage steunt. Bij ons is iedereen verplicht om deel te nemen," klinkt het uitdagend vanuit Neerpeltse hoek.

"Sommige landen zijn als een TGV geëvolueerd, terwijl wij als een boemeltreintje achterna holden. We moeten naar een grotere professionalisering en naar beter gestructureerde clubs, waarbij vooral moet gezorgd worden dat er meer jeugd bijkomt, zodat de vijver waaruit gevist kan worden, beter bezet is met stevigere vissers," vond Atomix-woordvoerder Vertommen.

Wat zal dan de taak van de handbalfederatie

zijn, vroegen sommigen zich af. Jos Schouterden was daarin duidelijk. "Haar taak blijft dezelfde na het afschaffen van handbal op de topsportschool. Alleen moet ze proberen op een zestal, zevental plaatsen regionale centra te creëren, waar talenten kunnen bijgeschoold worden. Het is ook de taak van de federatie om te zorgen voor voldoende degelijke opleiders in die centra. We mogen niet de weg inslaan van Wallonië en zorgen dat de clubs beter kunnen omkaderd worden en dat de jeugd nog steeds kansen krijgt om zich naar een hoog niveau te ontwikkelen. Vandaar dat er moet gewerkt worden met regionale kernen van 13/14-jarigen dankzij een goede selectiewerking en in samenwerking met de clubs.

Dat Bloso onze federatie heeft afgerekend op het ontbreken van resultaten bij onze nationale selecties is spijtig. Ze hebben ons de sterkte van de federatie afgenomen met de topsportschool. Maar denken zij dat het alternatief van regionale centra goedkoper zal zijn? Ik denk dat zij zich daarin wel eens wreed kunnen vergissen."

Marcel Coppens

8

Beneluxliga Handbal krijgt prijs van de Europese Burger.

Eind augustus vond de persvoorstelling van de ploegen uit eerste nationale plaats in het Gallo-Romeins museum in Tongeren. De Tongerse Burgemeester Patrick Dewael was gastheer voor de handbalclubs.

Europarlementslid Ivo Belet overhandigde, namens Europees Parlementsvoorzitter Jerzy Buzek, de prijs van de Europese Burger aan de BeNeLux-liga handbal. Ivo Belet zette de pioniersrol van de handbalwereld in de verf op het vlak van de sportieve Europese integratie.

'Sporting is een echte Traditionsverein'

Je hebt zo van die mensen die je stevast ontmoet op grote handbalevenementen. Diederik Stollman is zo iemand. Vaste klant op de Limburgse Handbaldagen, altijd present in Keulen voor de Final Four CL, af en toe de grens over voor een topmatch in de Bundesliga. Nee, de teammanager van Sporting NeLo is op zo'n sportieve uitstap niet op zoek naar nieuwe spelers. Want die vogels zijn veel te duur, zelfs voor een bemiddelde club als Sporting. Nee, Diederik Stollman heeft gewoon de handbalmicrobe te pakken. En die ziekte stak al vroeg de kop op...

'Handbal had mij inderdaad al vroeg beet,' begint de teammanager van Sporting Nelo zijn verhaal. 'Ik ben wel actief geweest als speler, maar nooit goed genoeg voor het eerste team. Nee, mijn liefde voor handbal is eigenlijk gegroeid als kijker, als toeschouwer. Als klein menneke ging ik kijken naar Neerpelt tegen Avanti Lebbeke, en toen ik Eric Tielens met een bebloed aangezicht zag afvoeren dacht ik bij mezelf: wow, this is it, dit is de sport die mij kan boeien. Hier zit spanning en emotie in, en dat is toch wat sport mooi maakt. Ach, handbal floreerde in die jaren in Dommelhof. Dat was de tijd van het legendarische Neerpelt, de kampioenenploeg van eind jaren '70 en verder jaren '80. Handbal was spektakel in Dommel-

hof. Volle zalen, heel veel sfeer, inderdaad, handbal een feest in Neerpelt. Ik ben dan de eerste ploeg blijven volgen, zelf gespeeld op lager niveau, redelijk vroeg afgehaakt door blessures en finaal haast automatisch in de bestuurskamer gerold. En hoe verder ik me engageerde, hoe meer verantwoordelijkheid ik kreeg. Ik heb dan Gabri Rietbroek vanuit het Nederlands-Limburgse handbal naar Neerpelt gehaald en zo ben ik geleidelijk teammanager geworden. Puur uit liefde voor de handbalsport. Proeven wat de spelersgroep nodig heeft, peilen naar de behoeftes van die groep en dat proberen in te vullen, dat is mijn taak. En ik krijg heel veel dankbaarheid terug van die spelers. Je ziet die groep ook groeien. Mijn

volvoening is dat ik zaterdag een leuke avond heb op de tribune. In eigen Dommelhof, maar dat kan inderdaad ook in het buitenland zijn. Ik ga wel eens naar Kiel kijken, of naar de Lanxess Arena in Keulen voor een topper van Gummersbach, puur uit passie voor die sport. Ik heb ook een grote schotelantenne geïnstalleerd bij mij thuis louter en alleen voor het buitenlandse tophandbal. Het is een passie, dat klopt...'

Prestatiedruk

Teammanager bij Sporting NeLo lijkt nochtans niet meteen de leukste en eenvoudigste opdracht. Het is immers een publiek geheim dat sponsors en supporters het niet pikken als zou NeLo niet meedoen voor de prijzen. Er heerst dus een constante prestatiedruk in de Noord-Limburgse handbalgemeente. Ook op de schouders van de teammanager?

'De druk is groot, ik ben niet te beroerd om dat toe te geven,' aldus Diederik Stollman, 'maar ik ervaar dat niet zo. Ik ervaar die druk als een opdracht om ervoor te zorgen dat alles tot in de puntjes geregeld is. Ik weet dat als aan alle voorwaarden is voldaan om goed te presteren de groep ook topprestaties zal leveren. Die druk van de buitenwacht treft mij dus niet als zodanig. Ik weet wat nodig is om het exacte klimaat te creëren waarin kan worden gepresteerd. En als dat samen met het clubbestuur wordt gerealiseerd volgen topprestaties vanzelf. Maar er is wel heel veel tijd en geduld nodig. Zo'n engagement kan serieus wegen op je gezinsleven. Als ik niet gehuwd zou zijn met een ex-handbalster, had het misschien niet mogelijk geweest me zo diep te engageren...'

Intussen is het in Neerpelt al jaren wachten op Godot. De laatste titel dateert van 2004, de laatste bekerzege van 2006. Begint dat gebrek aan een hoofdprijs niet te wegen, zelfs op de teammanager?

'Natuurlijk,' geeft Stollman ootmoedig toen, 'het is te weinig. De laatste jaren hebben we compleet naast de prijzen gegrepen. Maar we zijn wel op goeie weg om opnieuw succesvol te worden. Het stoort mij enorm dat het al vijf en zeven jaar geleden is sinds onze laatste successen. Dat betekent ook dat we in een overgangsfase zitten, dat we niet meer die topclub zijn van weleer. En dat heeft mijns inziens te maken met budgettaire redenen. De jeugdopleiding is goed in Neerpelt, maar de stap van talentrijke jeugd naar het eerste team is groot.

Daar moet serieus aan gewerkt worden. De mentaliteit van die jonge talenten richting topsport zit vaak fout. En daar moeten we verandering in brengen. Wij moeten die jongens faciliteiten geven, zorgen voor een topsportklimaat waarin ze zich lekker voelen en zich tevens maatschappelijk kunnen ontwikkelen. Dat niet mis als opdracht voor een club, maar als we daarin slagen zullen de successen vanzelf volgen.'

Doorstroming

Doorstroming van talentrijke jeugd is mooi als engagement. Maar Sporting geniet al jaren de kwalijke reputatie buitenlanders ten tonele te voeren. Doorgaans tweede (derde?) garnituur, spelers die niet echt een meerwaarde betekenen voor de ploeg en zelfs jong talent de weg versperren. Teammanager Diederik Stollman wordt vaak met de vinger gewezen als verantwoordelijke voor die betwistbare transfers. Of dat ook zo is?

'Eigenlijk wel, omdat ik sportief gezien samen met de technische staf over dergelijke buitenlandse transfers beslis. Onze visie is heel simpel: hebben we het niet zelf in huis dan gaan we het elders halen. Zo hebben we momenteel een probleem op cirkel. Bij de jeugd moeten we al zeer ver gaan om een getalenteerde cirkelspeler te vinden. Die uiteraard véél te jong is. Dus gaan we shoppen, eerst in de regio, desgevallend verder of in het buitenland. Dat is onze filosofie. Dit seizoen hebben we ons versterkt met vier kwalitatief goede spelers die we écht nodig hadden. We hebben er ook zes laten gaan. Dat betekent dat we toch enkele spelers uit eigen jeugd moeten bijnemen, geleidelijk integreren en zeker een kans geven. Nu we op drie fronten strijden zullen we die jonge gasten nodig hebben...

Of er een moeilijke relatie bestaat met het jeugdbestuur? Ach, laten we het zo zeggen: in elk huwelijk zijn er al eens spanningen en dat is bij ons niet anders. Noem het een gezonde spanning. Wij verwachten van onze jeugdopleiding dat een bepaalde leerlijn wordt gerespecteerd en dat we op die manier tot een geslaagd opleidingsniveau komen. Zij verwachten van ons dat we jeugdspelers inpassen. En uiteraard zijn daaromtrent al wel eens wrijvingen. Heeft vooral te maken met gebrek aan geduld. Maar ook de jeugdspeler zelf kan fout zijn. Heeft hij wel de juiste mentaliteit? Valt topsport te combineren met zijn studie?

Wouter Sas en Ivan Kopljár terug in Sorghvliedt op de openingspeeldag

Daar zit zeker een spanningsveld in... Het duo Roland-Smeijers is niet meteen een wissel op te toekomst, zeg je. Klopt, maar Mrowiec verkoos plots zijn geluk te gaan zoeken bij Bocholt, en we hadden niet meteen een pasklare wissel klaarstaan bij de jeugd. Vandaar die keuze voor een onmiddellijke injectie van ervaring en kwaliteit. Querimi-Sas daarentegen is wél een wissel op te toekomst. Dat zijn jonge spelers die nog een serieuze groeiomgeving hebben...'

Verstandshuwelijk

Vorig jaar besliste Sporting Neerpelt te fuseren met het ziertogende Lommel. Die fusie zou de Limburgse aanwezigheid in onze topklasse moeten versterken. In de nieuwe clubnaam Sporting NeLo lag het zwaartepunt nochtans duidelijk op het eerste deel van de samenvoeging. Wat is intussen de waarde van die fusie met Lommel? Is dit opzet niet opgesoupeerd nu de laatste spelers stilaan verdwijnen? 'Nee hoor, dat project is levendiger dan ooit,' weerlegt Diederik Stollman met klem. 'Neerpelt-Lommel is de voedingsbodem om in Noord-Limburg spelers te rekruteren en sponsors te werven. En er zit nog meer in die pijn. Maar eigenlijk is die fusie ontstaan uit een gebrek aan sporthallen in onze regio. De

gemeente Neerpelt heeft geen eigen sporthal, alle bestaande hallen zitten propvol en intussen is men in Lommel bezig een nieuwe hal te bouwen. Die uiteraard al gauw volledig bezet zal zijn. Dus uit noodzaak aan faciliteiten én om het bedrijfsleven in onze regio te benaderen is die fusie noodzakelijk. Sponsoring? Ach, dat blijft een heikele zoektocht hé, zeker voor de teammanager. Wij hadden als club destijds een zekere traditie qua sponsoring, we hoefden ons nooit echt zorgen te maken. Maar intussen zijn de clubbudgetten enorm gestegen en geldt ook voor Sporting de tering naar de nering zetten. De clubkas moet adequaat en zuinig worden beheerd als een goede huisvader. Het wordt ieder seizoen moeilijker de eindjes aan elkaar te knopen.'

Kernwaarden

'Topclub, traditie en één grote familie als club,' beschouwt Diederik Stollman als kernwaarden van Sporting. 'We hebben ruim 400 spelende leden en zijn daarmee een van de grootste clubs van het land. We vertegenwoordigen zowat 5% van de VHV. En die kwantiteit willen we vooral kwalitatief uitbouwen. Ik zou Sporting durven vergelijken met Gummersbach in Duitsland. Een club met een rijke traditie, die in het verleden grote successen heeft behaald maar het de laatste jaren met wat minder moet doen en intussen verder bouwt aan opnieuw een ploeg voor de absolute top. Een Traditionsverein, en dat is Sporting op zijn niveau eigenlijk ook. Of ik er persoonlijk genoeg voldoening aan overhoud? Ongetwijfeld. Daar bestaat geen discussie over. Ik doe het gewoon 100% voor de club en vooral vanuit die passie voor handbal. Mijn avond is geslaagd als ik een leuke wedstrijd zie. Daar wil ik voor werken. Op voorwaarde dat de spelers de juiste mentaliteit tonen en hun hemdje willen natmaken... 'Onze ambities dit seizoen? Heel eenvoudig: de play-offs halen is een absolute doelstelling voor Pecca Dosen,' besluit Stollman, 'Bovendien is jong talent integreren ook een must voor hem. En eens in die play-offs gaan we proberen het iedereen zo lastig mogelijk te maken om de titelfinale te bereiken. Moesten we die finale zélf kunnen spelen dan is het seizoen sowieso geslaagd. Samengevat: play-offs, in de Beneluxliga jonge spelers kans geven en Neerpelt opnieuw een eigen gezicht bezorgen. Voor minder doe ik het niet...'

Cois Van Aelst

Bescheiden ambities bij de dames

DHW Antwerpen en Initia Hasselt minder dominant, Fémina Visé en Sint-Truiden versterkt en Rhino een gevaarlijke outsider. Het wordt drummen voor de play-offs. Daarachter vertrekken DHT Middelkerke/Izegem, Bocholt, Meeuwen en Eynatten/Raeren met bescheidener ambities. En voor nieuwkomer DHC Waasmunster wordt het behoud hoofdzaak.

Dana Fripon in de sporthal van Meeuwen, maar dan in DHW shirt

Voor DHW-trainer Wim De Proft is het duidelijk: de landskampioen wil dit seizoen de lat niet te hoog leggen. 'De titel? Daar willen we voorlopig niet aan denken. Eerlijk gezegd: DHW is verzwakt,' verrast de Oost-Vlaming. Nochtans zien we bij de Antwerpse club een serieuze instroom van nieuwe speelsters. 'Ja, maar enkel Dana Fripon, die van het Nederlandse Beek overkomt, is inzetbaar voor het eerste team. De rest is jong talent, potentieel voor de toekomst. Bea Prok en Edina Rabai zijn gestopt, en zo'n rijkdom aan ervaring vervangen kan je niet meteen. Die jonge ploeg, met het duo Szilagy-Rugynite als ruggengraat, in de play-offs loodsen zou al een succes zijn. En zo ver mogelijk geraken in de beker. Voor meer durf ik me niet engageren...'

Ook in Hasselt geen stoere taal, ondanks het voorbije seizoen met bekerwinst en titelfinale.

Initia moest enkele basisspeelsters laten gaan (Visé en Duitsland) en compenseerde zulks met gerichte transfers uit Nederland. Twee meisjes van Loreal én Isabelle Bemelmans (BFC) terug van weggeweest. Hasselt blijft positief denken: de beker is een objectief, de play-offs een must. Vorig seizoen bleek meervoudig landskampioen en bekerwinnaar Fémina Visé dé ontgoocheling. Niet bij de eerste 4, waar gaan we dat schrijven? Toch spelen de Luikse meiden al voor de 22ste keer Europees. 'Die verplaatsing naar Wit-Rusland is geen leuke citytrip, eerder een loodzware belasting. Maar Europees spelen is zo'n leerrijke ervaring dat de meisjes het voor geen geld willen missen,' lacht T1 Linde Panis. Intussen werden enkele 'oude paarden' op stal gezet en vervangen door jonge veulens. Cecile Bouchard (Dijon, F) moet vooral het ver-

Cecile Bouchard: van het EK in Nederland naar de Belgische competitie.

trek van Falci compenseren. 'Geen sinecure, maar het vertrouwen groeit in de groep. De meisjes geven blijk van erg veel dynamisme. Zéker play-offs en zo ver mogelijk meegaan in de beker,' aldus Linde Panis.

Sint-Truiden daarentegen koos bewust níet voor een Europees avontuur. 'Te duur en te weinig voldoening. Wij stellen andere priori-

Spelster van het jaar Svane Goossens met Hasselt Europees in Nove Mesto.

teiten,' oordeelt voorzitter Romain Martens die zijn kern in de breedte versterkte.

Ook geen Europees handbal voor Rhino, dat wellicht hoopt op de handbalbagage die Carmen Lips uit Frankrijk meebrengt. Het 19-jarige talent uit Eeklo ging een jaar biologie studeren in Nîmes en speelde er handbal in Nationale 1, zeg maar de Franse derde afdeling. Maar wel een beresterke competitie.

'Een leuke en vooral leerrijke ervaring,' lacht Carmen Lips, 'Ik ben daar formidabel opgevangen. Vriendelijke, open meisjes, die gewoon zijn fulltime te trainen, dat is gewoon een job voor hen. Voor mij was het wel even aanpassen. Ook de accommodatie was overweldigend. Een sporthal specifiek voor handbal, voor ons alleen, dat was wel even slikken. Ik zat daar in het systeem Sport & Etude, het lessenrooster werd gewoon ingepast in het trainingsschema van de club. Alles in dienst van handbal. Je moet gewoon zo ontspannen mogelijk op training komen. En trainen betekent 6 à 7 uur per week. Die uren lagen mooi verdeeld in het studieprogramma.'

Carmen Lips keert terug naar België omwille van haar studies. Ze wil kine studeren in Hasselt en handballen op niveau bij Rhino.

'Mijn diploma behalen moet in eigen land gebeuren,' verzekert Carmen ons, 'En waarom Rhino als club? Wel, omdat ik me daar opti-

maal kan ontwikkelen. Ik ben nog jong, ik heb nog veel te leren en Rhino leek me een club die in mijn profiel past. In Turnhout wordt ik niet afgerekend op fouten, ik krijg er kansen en denk dat ik niet meteen op de bank zal zitten. Ik heb ook vertrouwen in de nieuwe trainer, Jean-Christophe Hougardy, en hoop met Rhino een rol van betekenis te spelen in de competitie. Het is een goeie groep, het zijn meisjes met ambitie, dus we gaan voor een finale. Of ik een stap terug zet? Uiteraard ligt het niveau in Frankrijk hoger, ook qua trainingsarbeid. Maar Rhino is toch een schitterend alternatief hoor. Nee, het is geen cultuurschok, die overstap van Nîmes naar de Kempen...'

13

JC Hougardy

Onderste helft

‘Wij zouden erg tevreden zijn met een zelfde afloop als vorig seizoen,’ weet Hilde Beel, namens de West-Vlaamse fusieclub DHT Middelkerke/Izegem. ‘Bij ons kruipt enorm veel energie in verplaatsingen, zowel uitwedstrijden als trainingen. Nieuw talent rekruteren is ook moeilijk. Daarom willen we dit seizoen jonge meisjes integreren. Degradatiekandidaat? Nee hoor, deze ploeg heeft nog een groeimarge. We mikken eerder op de middenmoot.’

‘Wij gaan er alles aan doen om dichter te eindigen dan die zevende plaats,’ verzekert Bocholt-voorzitter René Werckx ons. De Noord-Limburgse club heeft zich daarvoor kwalitatief versterkt met meiden uit de regio en van net over de grens. ‘Het vertrek van Sofie Geutjens naar Sint-Truiden was een opdoffer, die is niet zomaar te vervangen. Toch hopen we het vele ploegen lastig te maken.’

Ook Meeuwen weet dat het geen makkelijk seizoen wordt. Reden daarvoor is de vrij beperkte kern en de missie van zoveel mogelijk eigen

jeugd in te passen. ‘Wij hebben geen probleem met de play-downs. Met deze beperkte groep hoger mikken zou niet realistisch zijn,’ vindt men in Meeuwen.

Tenslotte is daar de promovendus. DHC Waasmunster scoort met de stap naar eerste nationaal een primeur in het clubbestaan. ‘We bouwen al jaren aan een ploeg voor de hoogste reeks met eigen materiaal. Nu is het eindelijk zover en willen we die inspanningen beloofd zien. We hebben een zware competitie voor de boeg, maar geloven erin. Vorig seizoen waren we eigenlijk superieur in tweede. Nu is iedereen er zich van bewust dat we een grote stap vooruit hebben gezet. Maar we zijn ook realist genoeg om te beseffen dat het behoud het hoogst mogelijke is. We zijn nu de enige eersteklasser in Oost-Vlaanderen, er rust een zware verantwoordelijkheid op onze schouders qua uitstraling in de regio,’ weet trainer-coach Jo Smet.

Cois Van Aelst

14 **Regio Limburg**

Anita Ruigrok: Wij willen een prijs. Wat zeg ik, wij willen twee prijzen!

Een bezige bij is de Nederlandse Anita Ruigrok altijd al geweest en dat zal ook dit seizoen blijkbaar niet erg veranderen. Beroepshalve zit ze mee in een aantal organisaties met Topsport Limburg in Nederland, waarmee vooral in dit Olympisch jaarheel wat evenementen gepland staan, die meer dan 1200 kinderen en jong-volwassenen moeten begeleiden richting Olympische Spelen.

Ze is eigenaar van “Souplesse, Sport & Management” en nadat ze handbaltrainster was bij Bayer Leverkusen '04, Swift, de mannenploeg van Oirschot, kwam ze enkele jaren geleden terug naar Sint-Truiden, waar ze – ondanks de verplaatsingen tussen Geleen en de Belgische fruitstad – nog steeds met veel plezier training geeft. In haar eerste jaar Sint-Truiden haalde ze prompt de landstitel, toen ze drie seizoenen geleden terugkeerde, won ze met haar ploeg de beker. Vorige competitie werd een overgangsseizoen, maar dit jaar werd gestart met hoge ambities. “Wij willen een prijs halen. Wat zeg ik? Wij willen twee prijzen halen,” belooft Anita. De concurrentie is gewaarschuwd.

In de voorbereiding ging het er alleszins heel origineel aan toe. De vrouwenploeg van Sint-Truiden was nl. sparring-partner van de Britse Olympische ploeg en dus ging het team van voorzitter Romain Martens in Londen spelen. “Een schitterende ervaring. We konden een kijkje nemen in hetgeen een Olympisch dorp moet worden, we hadden er twee trainingen

en twee wedstrijden op het programma staan. Maar we leerden mekaar in die drie dagen ook beter kennen, we konden een stukje Londen verkennen en er gebeurden dingen, waarover nog lang met de glimlach zal gesproken worden. Zoals die keer dat we eigenlijk met één speelster te veel op het terrein stonden, en er eentje al wandelend afging om te melden dat

ze 'colle' aan haar schoenen moest doen, om vervolgens gewoon op de bank plaats te nemen. Hilarisch," klinkt het.

Het Engelse handbal als voorbeeld

Of het Engelse handbal iets voorstelt, werd betwijfeld. Konden de Limburgse meisjes immers in elke match niet één helft gelijke tred houden? "Ze zijn in Groot-Brittannië echt overal gaan recruteren: bij het basket, het volley, want in de handbalcompetitie bestaan er maar zes clubs. Meisjes die een Engelse vader, moeder of grootmoeder bezaten en die ze haalden uit Frankrijk, Zwitserland, Duitsland, Oostenrijk... De ploeg is een echte mengeling van meisjes uit heel Europa, ze worden getraind door een Deense trainer, ze doen niet mee aan competities, maar ze trainen wel twee keer per dag en ze blijven op internaat constant bij mekaar. Tegelijkertijd gaan ze naar de scholen om er het handbal te introduceren. Handbal moet er de sport van de toekomst worden, want die acties blijken behoorlijk wat succes te kennen. Het is een goed georganiseerde campagne," weet Anita Ruigrok.

"Misschien moeten we in België wel een voorbeeld nemen aan deze acties om het handbal te promoten in de scholen. Want handbal is veel te weinig bekend en dan is het nog hoofdzakelijk het mannenhandbal dat de meeste aandacht naar zich toetrekt. In Nederland is het net omgekeerd. Daar is het vrouwenhandbal zo populair dat de meisjes die in topploegen spelen zo gauw mogelijk naar het buitenland willen om geld te verdienen, waardoor natuurlijk het niveau van de Nederlandse competitie fors daalt," analyseert Anita.

Ambitieuze Sint-Truiden

Over naar de Belgische competitie. "Vorig jaar was voor onze club een overbruggingsseizoen om onze jongeren de kans te geven om het niveau van eerste afdeling gewend te worden," klinkt het eendrachtig bij Romain Martens en Anita Ruigrok. "Dit seizoen zijn we vooral versterkt in de breedte. Sofie Geutjens van Bocholt kwam dichterbij Sint-Truiden wonen, anders hadden we haar niet gecontacteerd. Verder kwam keeperster Liesbet Jennes over van Brussels, Véronique Bormans (Meeuwen) kwam erbij, net als Valentina Dell'Olivia van Visé. Een dagtaak of studies, plus vier keer kunnen komen trainen per week was een vereiste om bij onze ploeg te komen. Persoonlijk verwacht ik het meeste van Sofie Geutjens. Ze is nog maar 22 jaar en bezit nog een behoorlijk groeipotentieel," voorspelt Anita.

Uiteraard kunnen er maar prijzen gehaald worden, als ook de concurrentie aan een duchtig onderzoek onderworpen wordt. "Ik denk dat DHW Antwerpen en Initia Hasselt toch lichtjes verzwakt aan de start komen. Vooral Visé heeft zich versterkt en die Française die ze aangeworven hebben, is een hele stevige brok in de dekking. Ze moesten vorig seizoen ook aan verjonging doen, net als wij eigenlijk, maar zij grepen uiteindelijk wél naast de play-offs. Dat zal ze dit jaar niet overkomen. En dan heb je nog het conditioneel sterke Rhino, dat heel wat ploegen op fysiek vlak zal pijn doen. Ik denk dat we inderdaad met vijf ploegen zullen kampen voor vier plaatsen in de play-offs." Romain Martens voegt er nog een andere problematiek van het vrouwenhandbal aan toe. "Eerst wil ik zeggen dat we het goede uit de recente periode moeten koesteren, zoals de onverwacht succesvolle beloftencompetitie en de dameshandbaldag in het kader van 'Sporttak in de kijker'. Maar er is zeker nog veel werk aan de winkel en al wie ideeën heeft en – vooral – ze wil uitwerken, mag zeker aankloppen bij de damescommissie.

Het ontbreken van nationale selecties bij junioren en senioren is ook een kwestie van geld. Misschien moeten we trachten daar een aparte sponsor voor te vinden, zodat we het vrouwenhandbal toch een iets grotere uitstraling kunnen geven. En uiteraard moeten we als clubs trachten om het verlies van het statuut van de Topsportschool in Hasselt op te vangen door bij de clubs te zorgen voor meer trainingsuren."

Marcel Coppens

Jeugdturnoien: voor elk wat wils

Vlaanderen heeft een rijke traditie aan jeugdturnoien. Op zowat elk vrij moment tijdens het handbalseizoen is er wel een club die de handen uit de mouwen steekt om een jeugdturnooi te organiseren. Ze bestaan in alle soorten en maten: in zaal, buiten (op gras, beton of zand), kleinschalig of mega, voor één dag of met overnachting, een lokaal tot intercontinentaal deelnemersveld, kortom, voor elk wat wils. Deelnemen aan een jeugdturnooi is een uitstekende kans om op korte tijd en met beperkte logistiek te kunnen spelen tegen een heel aantal ploegen die men in de eigen competitie niet tegenkomt. Ook de trainers nemen de momenten tussen de wedstrijden graag te baat om bij te praten met de collega's. Hoog tijd dus om eens een rondvraag te doen bij een aantal organisatoren..

Bart Danhieux, net geslaagd voor de A-trainer cursus, is momenteel een van de drijvende krachten achter de **Artevelde Youth Cup** in Gent. Dit traditierijke turnooi vindt plaats tijdens het Pinksterweekend. Ondergetekende zette er zijn eerste stappen in clubverband, en herinnert zich dat de ballen die megingen naar Gent er voor altijd de littekens van droegen...

Bart Danhieux.

“Ja, dat kan wel kloppen, want ons turnooi wordt buiten gespeeld, op de speelplaats van het Don Bosco College van Zwijnaarde. Het is een turnooi met een zeer rijke traditie, en soms meer dan 80 deelnemende ploegen. Vorig jaar hadden we een probleem, omdat het Pinksterweekend zeer laat viel: midden juni. Dan heeft iedereen examens. Daarom hadden we het turnooi eenmalig vervroegd, maar we hadden niet erg veel inschrijvingen. Zowat de helft van de andere jaren. Maar goed, voor

2012 is alles perfect. Het Pinksterweekend valt net na de BHB jeugdinales, het laatste weekend van mei, en dat is ideaal voor ons. Het zal waarschijnlijk een super-editie worden. We bieden aan alle deelnemers minimaal vijf wedstrijden op zaterdag en vier op zondag. Ons turnooi is heel flexibel voor wat betreft de extra's. Daar waar sommige turnoien verplichtingen opleggen voor wat betreft overnachtingen of maaltijden, is het bij ons zeer vrijblijvend. Wie wil kan blijven logeren, in klassen of op een camping. We bieden maaltijden aan tegen prijzen waar niemand aan kan tippen, zodat quasi iedereen ervan gebruik maakt. We hebben een jaar het juniorenturnooi laten doorgaan in Sporthal Hekers, maar dat doen we niet meer. De deelnemende ploegen voelden zich afgesloten van de echte turnooisfeer.”

Apolloon Kortrijk organiseerde dit jaar voor het eerst de **Gulden Sporencup**. Voorzitter Karl Laverge geniet nog na: “Het was een zeer geslaagde eerste editie. Het is een turnooi voor pupillen, miniemen en kadetten, op het einde van de voorbereiding, het laatste weekend van augustus. Het aantal plaatsen wordt beperkt tot 8 ploegen per categorie. Oorspronkelijk was het de bedoeling om geen andere West-Vlaamse ploegen uit te nodigen. Die treffen we in principe al genoeg tijdens de jeugdcompetities doorheen het seizoen. Maar voor wie het heel vriendelijk vraagt maken we uiteraard wel een uitzondering... Het is een turnooi van één dag met zeer veel wedstrijden. Iedere ploeg speelt tegen alle andere ploegen. Onze jeugdscheidsrechters fluiten bij de pupillen en de miniemen, voor de kadetten zijn er officiële scheidsrechters. We houden dezelfde formule en hetzelfde weekend aan voor volgend sei-

De Kortrijkse kadetten hebben met de Guldensporencup hun eigen toernooi

zoen. Wel overwegen we om een extra hal te voorzien voor een kadetten meisjes toernooi, want daar was zeer veel vraag naar vanuit Nederland.”

Jan Desal is er met zijn team Izegemse medewerkers in geslaagd om de **Memorial Ines Mulier** (op paaszaterdag) te laten uitgroeien tot een toernooi dat ook over de grens gewaardeerd wordt.

Jan Desal: “We hebben inderdaad zeer veel vraag uit Nederland en Frankrijk om deel te nemen. Zij vinden het fijn dat wij de brugfunctie tussen Nederlandse en Franse ploegen kunnen vervullen. Momenteel hebben we, met een 50-tal ploegen in zes sporthallen ons plafond bereikt. Daardoor ondervinden we ook helemaal geen hinder van de Flanders Trophy die op dezelfde dag in Sint-Truiden doorgaat. Ik denk dat we bewijzen dat er op goede data ruimte is voor meerdere toernooien. Kwaliteit is belangrijk. Als de deelnemers tevreden zijn leggen ze automatisch de datum vast voor het volgende jaar. Daarmee is de vaste plaats op de kalender zeer belangrijk. Paaszaterdag doet bij al onze habitués een belletje rinkelen, dan is hun agenda geblokkeerd.”

De VHV heeft, in het kader van het jeugdsportfonds, een aantal criteria opgesteld waaraan een jeugdtoernooi best denkt bij de organisatie. Jeugdtoernooien kunnen een kwaliteitslabel krijgen, afhankelijk van het aantal criteria waaraan voldaan wordt. De criteria zijn divers

van aard: nemen er buitenlandse ploegen deel en is er een minimaal aantal wedstrijden gegarandeerd? Maar er zijn ook een aantal criteria van een heel andere orde: wordt er gedacht aan gezonde voeding of zijn er enkel frieten te krijgen? Is er een EHBO post voorzien? Wie op minimaal 7 van de 12 criteria de A-norm behaalt krijgt het A-label. Alle info met betrekking tot de labeling kan je overigens bekomen bij Conny Schepers (Conny.schepers@handbal.be).

Dirk Vandevoorde is samen met zijn spitsbroeder Hans Borgers al jaren bezig met het **Ledegancktoernooi** in Eeklo. Zij positioneren zich in het eerste weekend van juli, strategisch tussen het einde van de schoolexamens en de vakantie-uittocht. Ze fungeren voor een aantal ploegen ook als laatste voorbereiding op de Partillecup. Enkele jaren geleden bekloegen de organisatoren zich nog over het gebrek aan belangstelling van de Belgische clubs. Is er intussen beterschap, Dirk? “Ja, dat valt mee, de Belgische opkomst is verbeterd. Dit jaar hebben we wel wat last gehad met het feit dat de Partillecup een dag vroeger begon dan anders, zodat er eigenlijk te weinig tijd was voor Belgische deelnemers die ook naar de Partillecup gingen om nog naar huis te gaan. Ons toernooi is eigenlijk een totaalconcept. Het extrasportieve is even belangrijk als het sportieve. We streven ernaar dat de deelnemers elkaar ook maximaal kunnen leren kennen. Daarom staat ons toernooi ook enkel open voor ploegen

(ook Belgische) die hier blijven overnachten. Anders is de sfeer gebroken. We beginnen op vrijdagavond met een optocht door Eeklo, iedereen heeft de kans om rustig toe te komen en op zaterdag relax en op tijd aan het toernooi te beginnen. Ondertussen hebben we een aantal goede buitenlandse ploegen die hier kind aan huis geworden zijn, zoals het Zweedse Savehof of het Franse US Créteil. Maar ons toernooi zit nog niet aan zijn plafond. We hadden verleden jaar een goede 500 deelnemers, maar we hebben plaats voor 800.”

18

In Sint-Truiden organiseerde men tot enkele jaren geleden de **Flanders Trophy** in samenwerking met de internationale toernooi organisator Eurosportring. Voorzitter Romain Martens: “Eurosportring regelde een aantal logistieke aspecten, zoals overnachtingen en maaltijden, en bracht ons deelnemers aan uit hun internationaal netwerk. Maar drie jaar geleden trokken ze zich terug, omdat het voor hen te weinig rendabel was, veronderstel ik. Toen stonden we voor de keuze: stoppen of zelf verdergaan. We hebben voor het tweede gekozen en ik beklag het me geen seconde. We moeten uiteraard harder werken aan de voorbereiding, maar we hebben de prijzen nog kunnen drukken, en alles loopt uitstekend. Het is telkens weer een topweekend voor onze club. Veel ouders steken de handen uit de mouwen, en zo leert iedereen elkaar beter kennen. Door de samenwerking met Eurosportring heeft ons toernooi een zeer internationaal imago gekregen. We hebben veel ploegen uit Duitsland, Nederland, Zwitserland en soms ook Tsjechië. Het seniorentoernooi is recreatief, maar bij de jeugd is het een zeer sterk toernooi. Verleden jaar was Kronau-Ostringen hier met de jeugd, en ik kan je zeggen dat dit een zelden gezien spektakel was. De enige afwezigen zijn eigenlijk de Belgen. Hoe dat komt weet ik niet, want in de zomer vinden die wel de weg naar ons voorbereidingsturnooi de Trudo Cup. Misschien omdat wij op Pasen eerder aan de familietafel aanschuiven? We zijn nochtans heel flexibel. Als we het op voorhand weten aanvaarden we zelfs ploegen voor één dag.”

David Van Dorpe en Conny Schepers

Jeugdturnoien kalender 2012

Club	Naam	Datum	Label	Website info
Initia Hasselt	KBC Turnooi	7 januari	B	www.initiahasselt.be
HB St-Truiden	Flanders Handball Trophy	7 & 8 April	A	www.flanderstrophy.be
HBC Izegem	Inès Mulier	7 April	B	izegemhandballtournament.jimdo.com
DB Gent	Artevelde Youth Cup	26 & 27 mei	A	www.arteveldecup.be
HC Eeklo	Ledeganckturnooi	30 juni & 1 juli	A	www.ledeganckturnooi.com
Welta Mechelen	Welta Turnooi	25 augustus	C	www.welta.be
Apolloon Kortrijk	Guldensporen Cup	25 & 26 augustus	A	www.apolloon.be
HHV Meeuwen	Miever Cup	25 & 26 augustus	B	www.hhvmeewuen.be
United Tongeren	Ambiorixcup	25 & 26 augustus	A	www.united.hctongeren.be
HC Atomix	Aqua Claro Cup	1 september	B	www.atomix.be

Welpen en Pagadder-OntmoetingsDagen

11
November

WPOD Antwerpen

Sporthal Sorghvliedt // Krijgsbaan 20,
2660 Hoboken

19
November

WPOD Kortrijk

Sportcentrum Lange Munte
// Bad Godesberglaan 22, 8500 Kortrijk

27
November

WPOD Overpelt

Gemeentelijke sporthal de Bemvoort // Jeugdlaan 8,
3900 Overpelt

De WPOD's starten telkens om 10u. Het einde is voorzien rond 16u.

Meer info?:

www.handbal.be

Je kan ook steeds terecht bij onze rechtstreekse contactpersoon:

Gerrit Vertommen – Recreatiesportcoördinator

GSM +32(0)486 90 67 46 // MAIL gerrit.vertommen@handbal.be //

TEL +32(0)11 87 09 04 // FAX +32(0)11 87 09 06

10

IM-IT
tancy

JAKO

MARKET

staff

Hoe zou het zijn met Johan De Bevere?

'Daffy Kwak' speelde handbal als therapie

Herinnert u zich nog Johan De Bevere? Inderdaad, de linkshandige opbouwer van kampioenenploeg Olse Merksem (1992) die zo atypisch over het terrein liep. 46 is hij intussen, vader van drie kinderen (zoon van 18, zoon van 16 en dochter van 12) en erg druk bezet. Een afspraak maken is niet makkelijk, kan nog net tussen twee patiënten door. Johan heeft immers een drukke privépraktijk kinesitherapie en beheert bovendien de administratie van een transportfirma. 'Ik combineer inderdaad twee jobs,' lacht hij 'die firma is een familiejuweel, een internationale speler op de transportmarkt. Daar heb ik enkele uren per dag veel werk mee. En mijn praktijk is voor 's middags en 's avonds. Ik werk lange dagen. Vandaar dat ik weinig tijd heb om handbal te volgen...'

Johan De Bevere zette in oktober 2000 een punt achter 17 jaar handbal op hoog niveau. Een carrière die hem via Olse Merksem en de nationale ploeg tot bij het Nederlandse Tachos Waalwijk bracht, met nog vijf seizoenen Merksem als afsluiter. En in tegenstelling tot wat men zou denken kwam hij niet uit die gerenommeerde jeugdwerking van Olse. 'Nee hoor, helemaal niet. Ik ben eigenlijk pas op mijn achttiende serieus met handbal begonnen. Ik speelde wel al enkele jaren recreatief met de schoolploeg, Sint-Jan Berchmans, een team dat enkele keren de kardinaalsbeker heeft gewonnen. In die hoedanigheid stond ik heel vaak oog in oog met de schoolploeg van Sint-Eduardus Merksem, zeg maar de kweekvijver van Olse. Ik werd door de toenmalige voorzitter Roger Mertens meermaals gevraagd naar Olse te komen, maar mijn vader stelde zijn veto. Ik deed al genoeg sport op school, oordeelde hij, bij een club aansluiten zou mijn studie enkel maar hypothekeren, snap je? In mijn laatste jaar humaniora is hij dan toch gezwicht omdat Olse bleef aandringen.'

Nationale ploeg

Johan De Bevere maakte bij de 'Eduardjes' zeg maar een blitzcarrière. Na een korte inlooperperiode in het tweede team werd hij meteen voor de leeuwen gegooid. 'Ik herinner me nog dat ik op de eerste proeftraining indruk maakte op de trainer én op Kris Claes, toen zowat de vedette van Olse,' mijmert Johan De Bevere, 'Kris is jammer genoeg kort na mijn entree naar Neerpelt vertrokken. Ik heb zijn rugnummer 13 nog overgenomen en dat altijd behouden, ook in de nationale ploeg en bij Tachos. En in de nationale ploeg ben ik in zijn plaats geko-

men nadat hij langdurig geblesseerd uitviel.' Johan De Bevere heeft ruim drie jaar voor de nationale ploeg gespeeld. Onder meer het WK in Finland, hij was er ook bij toen België met klein verschil van Frankrijk verloor in Luik en in 1990 was hij lid van de nationale militaire ploeg die op het CISM-wk zilver behaalde. In 1991 ging hij nog mee met de Belgische ploeg naar een groot tornooi in Portugal en speelde

Neerpelt - Merksem uit de oude doos: Johan De Bevere met een assist. Op de circler herkent U misschien Luan Manuka.

hij de European Trophy in eigen land. Maar dat betekende een breekpunt...

'Ach, de nationale ploeg ... het is altijd een haat-liefdeverhouding geweest,' zucht De Bevere. 'Kijk, toen ik als 18-jarige met handbal begon was mijn ambitie van ooit via de nationale ploeg een buitenlandse transfer te versieren. Misschien hoog gegrepen, maar ik vind dat je de lat hoog moet durven leggen als je aan topsport doet. Toen ik werd geselecteerd was dat uiteraard een bekroning, een erkenning van mijn prestaties. Ik heb de nationale ploeg dan ook altijd een warm hart toegedragen. Maar niet alle spelers dachten er blijkbaar zo over. Niet iedereen zette zich optimaal in. Voor grote toernooien waren ze allemaal wel bereid. Maar op de trainingen was het soms huilen met de pet op, daar was het absentisme groot. Er zat gewoon te weinig beleving in de groep. We hebben ook zelden met de sterkste nationale selectie gespeeld. En dat begon mij geleidelijk enorm te storen. ET '91 was de klassieke druppel. Ik kwam daar nog nauwelijks aan

spelen toe. Jo Delpire werd toen expliciet naar voren geschoven als eerste keus, volkomen terecht, maar hij speelde daar een draak van een match en ik mocht niet eens van de bank. Toen hoefde het voor mij niet meer. Ik heb daar bondscoach Alex Jacobs over aangepakt en verder bedankt voor de nationale ploeg. Alhoewel mijn beste periode nog moest komen hé. Bewijs daarvan de landstitel met Olse het jaar nadien.'

Hoogtepunt: Olse kampioen

In 1992 werd Olse landskampioen na overtuigende play-offs. Een absoluut hoogtepunt in de handbalcarrière van Johan De Bevere ? 'Uiteraard, dat was genieten hé. We hadden de play-offs eigenlijk gedomineerd. Drie op vier tegen Beyne, de gedoodverfde favoriet, een haast miraculeuze thuiszege tegen Neerpelt na serieuze achterstand halfweg, en ten slotte een laatste overwinning in Herstal als apotheose. Olse had toen een enorm sterk collectief, jongens die voor mekaar door een muur gin-

gen. Vanzelfsprekend had Gio Antonioli als coach een reusachtig aandeel in die titel. Het feit dat ik me nu nog steeds zijn bangelijke coaching herinner, of de manier waarop hij zichzelf kon wegcijferen, bewijst dat hij ons iets bijzonders heeft bijgebracht. Een vakman pur sang, een toptrainer, iemand met enorme handbalbagage. Hij heeft ons vooral laten spelen. Hij heeft ons plezier laten beleven aan het spelletje met veel zin voor het spektakel. Niet zozeer het resultaat, vooral de spektakelwaarde was belangrijk voor hem. Schitterend...'

De Nederlander Gio Antonioli was overigens de trainer die Johan De Bevere na die kampioenschapstitel naar Nederland haalde.

'Ik ben Gio inderdaad naar Tachos Waalwijk gevolgd,' bevestigt De Bevere, 'ach, dat was gewoon een samenloop van omstandigheden. De sfeer bij Olse was na die titel niet meer perfect. Er waren financiële problemen, de transferpolitiek was niet geslaagd, er was een nieuwe trainer. En dan was er uiteraard ook mijn ambitie om ooit internationaal door te breken. Vandaar mijn transfer naar die Nederlandse topclub. Helaas heeft dat seizoen Tachos niet gebracht wat ik er van verwacht had. Die club had zwaar geïnvesteerd in succes. Frank Coenders teruggehaald, mij aangetrokken als Belgische international, de Pool Piotr Konitz was er ook al, en uiteindelijk sloeg alles tegen. Drie hoofdsponsors failliet, de resultaten bleven uit, kortom, het is een mislukt buitenlands avontuur geworden.'

Fin de carrière

Johan De Bevere was intussen gegeerd wild op de transfermarkt. Kiewit wilde hem graag, ook Neerpelt was geïnteresseerd. Want ... Gio Antonioli werd daar trainer en in Dommelhof dacht men dat De Bevere zijn grote leermeester wel zou volgen...

'Maar dat was gewoon niet te combineren met mijn praktijk,' geeft Johan toe, 'bovendien wilde de kersverse Olse-voorzitter Eddy Hernould mij koste wat het kost terughalen om andere spelers bij Olse te houden. Het feit dat ik belangrijk was voor de club streelde mijn ego wel. Daarom heb ik nog vijf jaar voor Olse gespeeld. Ik ben uiteindelijk gestopt omdat handbal op topniveau niet meer te combineren viel met mijn praktijk als kinesist. Olse trainde toen vier keer per week, en ik kon met veel

moete nauwelijks twee trainingen aanwezig zijn. Ik merkte redelijk snel dat het niet meer lukte. Intussen stond bij Olse talentrijke jeugd te drummen, aflossing van de wacht heet dat, en ik voelde me stilaan overbodig worden. Ik kon het gewoon niet meer opbrengen. Ik was bovendien net hersteld van een ernstige knieblessure, het was beter van er op dat ogenblik mee te stoppen. Ik hoorde liever niet het verwijt vanuit de tribune: wat doet die oude glorie hier eigenlijk nog, begrijp je?'

Johan De Bevere weerlegt nochtans met klem dat hij een blessuregevoelige handballer was. Wel zullen velen zich de linkshandige opbouwer herinneren door zijn atypische manier van lopen. 'Men noemde mij niet voor niks Daffy Kwak,' lacht Johan De Bevere, 'ik bewoog inderdaad met een kwakkelgang. Ik heb immers al ruim 20 jaar de ziekte van Bechterew. Dat is een reumatische aandoening die door ontsteking van gewrichten in de wervelkolom en het bekken pijn en stijfheid veroorzaakt. Erg lastig als je topsport doet, maar uitgerekend handbal was daar zeer therapeutisch voor. De beste manier om die pijn te verbijten is blijven bewegen. En vermits ik in het vak zit weet ik best hoe die ziekte te behandelen. Maar als speler heb ik daar nooit een blessure door gehad. Trainen was soms hard, pijnlijk zelfs, maar achteraf na de douche was alle pijn vergeten.'

Nee, Johan De Bevere schreef geen vervolg op zijn handbalcarrière als trainer of begeleider. Te druk, is de verklaring.

'Ik heb totaal geen binding meer met het handbal,' besluit hij, 'ik heb nog heel kortstondig Olse gedepanneerd als coach toen ze voor play-downs speelden. Maar ik kon het echt niet combineren met mijn job. En intussen situeert mijn leven zich hier in Brecht. Mijn kinderen doen hier aan sport, ik ben kinesist van de plaatselijke voetbalclub en Olse Merksem heb ik al ruim tien jaar niet meer zien spelen. Op tv volg ik het handbal nog wel eens. Mijn indruk? Ik veronderstel dat het veel sneller is geworden, vooral de snelheid van uitvoering. Verdedigend dacht ik dat het er vroeger harder aan toe ging. Ach, ik zou graag het Olse van 1992 eens zien spelen tegen pakweg Bocholt. Wat zou dat geven...?'

Cois Van Aelst

Young Women doen het goed in Slovenië!

Vrijdag 1 juli vertrokken de meisjeselecties U17 en U19 richting Slovenië. De sfeer op de bus zat meteen goed. Tijd genoeg ook om met iedereen wat bij te babbelen en de verwachtingen van dit toernooi te bespreken. Rond de middag kwamen we aan in Izola. Hier moesten we eerst onze inschrijving bevestigen vooraleer we naar onze jeugdherberg in Koper konden vertrekken. Aangezien de begeleiding ruim 2 uur moest wachten, werd het hoofdterrein in Izola al grondig geïnspecteerd door de meisjes. Hier zou het voor de W19 allemaal gebeuren. Aanvankelijk werd gedacht dat ook de U17 buiten zou spelen, maar zij speelden binnen omdat ook de Sloveense selectie in hun reeks deelnam aan het toernooi.

Boven: Andrea Mertens, Michelle Smekens, Iris Peeters, Gitte Slingers, Carmen Lips, Stefanie Van Den Abbeele, Stefanie Smet, Lisa Bomon, Midden: Marlies Verschuuren, Inge Verschooten, Sarah De Smet, Edel Robyns, Joke Borgers, Rilke Janssen, Elien Noten, Liv Pauwels, Anneleen Jannis, Rosine Hateteshimana, Vooraan: Tessa Borrenberghs, Jolien Haazen, Elke Dieleman, Jolien Ferson, Kristien Leonaers

Na de inschrijving reden we naar onze slaappleaats in Koper. De kamers werden verdeeld en iedereen pakte zijn koffers uit. Nadat iedereen gesetteld was, gingen we eten. Helaas bleek het culinaire gedeelte een afknapper... Na het eten volgde de eerste teambespreking van het toernooi. De verwachtingen van trainsters en speelsters werden overlopen, afspraken gemaakt en er volgden nog enkele tactische richtlijnen. 's Avonds verkenden we nog even Koper. Iedereen was om 22 uur terug op de kamer, zodat we goed uitgeslapen konden beginnen aan het echte werk: het toernooi.

De meisjes 19 begonnen vroeg aan hun wedstrijd. We speelden de eerste match op het hoofdterrein in Izola. Voor de match nog enkele tactische richtlijnen van Linde en dan begonnen we met volle moed aan de wedstrijd. Tegen de Hongaarse meisjes ging het lang ge-

lijk op. Maar van zodra iedereen het toch wel hobbelige veld gewoon was, vergrootte onze voorsprong op de tegenstander: eindstand 18-11. Na de wedstrijd werd er wat gerust en gegeten. In de namiddag mochten ook de U17 aan hun wedstrijd beginnen. Zij waren net als de U19 vastberaden om de wedstrijd te winnen. Onder leiding van Conny slaagden ook de U17 in hun opzet: 14-10. Veel tijd om te bekomen was er niet: we moesten ons land gaan vertegenwoordigen in de traditionele ploegenoptocht. We hadden dan misschien niet de grootste delegatie, we waren toch zeker niet de stilste groep. Iedereen moest en zou de Belgische meisjes gehoord hebben. Het was een leuke afsluiter van de eerste dag van het toernooi.

De volgende morgen wachtte een grote uitdaging voor de meisjes U17. Krim Mercator was

immers de volgende tegenstander, en dat is een club met naam in faam in het internationale dameshandbal. Gesteund door de andere Young women, streden ze voor de dure 2 punten. Ze vochten voor elke bal en met zeer mooi samenspel sloten ze de spannende wedstrijd af met winst (13-12). Na een korte nabespreking van de wedstrijd moesten de meisjes vooral goed recupereren, want een uurtje later wachtte al een nieuwe tegenstander. De meisjes toonden ook nu wat ze waard zijn en wonnen vlot met 13-8. Nadien zochten sommigen verkoeling in het water of rustten een beetje uit op het strand. 's Avonds stond iedereen weer paraat voor de wedstrijd van de meisjes U19. De reeks van de U19 was samengevoegd met de seniorenreeks, waardoor we tegen de damesploeg van Izola moesten spelen. De wedstrijd ging gelijk op en er werd geknokt voor elke goal. Ook de keepers haalden een paar knappe reddingen uit de kast. Uiteindelijk moesten we toch onze meerdere erkennen in de oudere dames. We verloren onze wedstrijd met 17-19. Nadien waren er vooral teleurgestelde gezichten, want we wisten dat er meer ingezet had. Maar iedereen voelde ook dat we beter speelden als gisteren en dat we als team aan het groeien waren.

De derde dag was de dag van de clash tussen de Belgische en Sloveense selectie W17. De spanning was voelbaar voor de wedstrijd, maar de meisjes wisten wat ze moesten doen. Wat volgde was een zeer mooie wedstrijd. De twee selecties waren aan elkaar gewaagd. Even voor het einde vonden onze meisjes dat het al lang genoeg geduurd had. In vijf dulle minuten diepten ze een kloof uit. Met een paar mooie acties klopten ze uiteindelijk de Sloveense selectie, onder luide aanmoediging van de U19. Eindstand 10-16. Ook hun 2de wedstrijd van de dag werd gewonnen met 12-9.

Voor de meisjes 19 stond weer een wedstrijd tegen een seniorenploeg op het programma. Na de verloren match van gisteren, wilden we tonen dat we ook van deze oudere meisjes konden winnen. In verdediging werd zeer goed samengewerkt en met enkele mooie tegenaanvallen maakten we het verschil. We wonnen de wedstrijd met 10-11, onder een fluitconcert van lokale 'supporters'. In de tweede wedstrijd schakelden we nog een versnelling hoger en wonnen we met 21-11. Door al deze overwinningen waren de meisjes U17 zeker van een finaleplaats en de meisjes U19 mochten zich

opmaken voor de kruisfinales. Iedereen was, uiteraard, zeer tevreden!

Op de voorlaatste dag van het toernooi speelden de U17 nog een wedstrijd zonder belang. Zij waren immers al zeker van een finaleplaats. Tegenstander was overigens de andere finalist. Het werd dus een wedstrijd waarin veel werd afgetast en nog niet te veel werd prijsgegeven. De meisjes verloren deze wedstrijd met 14-17. In de finale kon dus nog alles! In tegenstelling tot de U17, speelden de U19 wel een heel belangrijke wedstrijd. De kruisfinales stonden vandaag gepland. In de brandende zon streden we voor dat felbegeerde finaleticket. Het was een harde wedstrijd tegen Portugese dames. Vooral de hitte maakte de wedstrijd loodzwaar. De Portugezen speelden zeer snel en de contacten waren bijzonder stevig. De verdediging stond echter als een huis en de keepers deden ook hun uiterste best. Eindstand 25-19, en de twee verhoopte finales waren dus binnen!

D-day voor de Young women breekt aan. Onze kinesist, Valérie Bruninx, zorgde ervoor dat elke speelster volledig klaar was voor de belangrijkste wedstrijden van het toernooi. Vooraf volgde een uitgebreide bespreking en de tactische richtlijnen werden nog eens grondig besproken. Iedereen wilde die bekercups mee naar België nemen. Als eerste speelden de W17. Zij speelden tegen de thuisploeg Koper. Iedereen liet het beste van zichzelf zien. Deze bloedstollende finale eindigde in een gelijkspel. Ook na 5 penalty's was de stand nog gelijk. Wat volgde was een heuse thriller. Wie miste, verloor. Helaas waren het onze Young Women die aan het kortste eind trokken. Nu lag de laatste kans voor een eerste plaats in de handen van de W19. Elkaar oppeppen was nu nodig en dat deden we ook. Iedereen zag het helemaal zitten en deed zijn uiterste best. Er werd gevochten en gestreden, maar bloed zweet en tranen mochten niet baten: we verloren de wedstrijd met het kleinste verschil. Traantjes dus, zowel bij de W17 als bij de W19, want de ontgoocheling was groot. Maar ondanks het verlies in de finale hebben we getoond dat we er als team kunnen staan. Beide ploegen groeiden in het toernooi. We verlieten Slovenië uiteindelijk met opgeheven hoofd en 2 zilveren medailles.

Alle speelsters danken onze trainsters Conny Schepers, Linde Panis, Veerle Permentier en onze kinesist Valérie Bruninx.

Marlies Verschuuren en Carmen Lips

Bujar Qerimi zet de stap naar Vlaanderen

“Bubu voor de vrienden”

Eind jaren tachtig kwam Bujar Qerimi uit Kosovo naar België. Hij speelde er in de Joegoslavische competitie voor de enige club uit Kosovo die erin geslaagd was om door te dringen tot de hoogste klasse: het huidige HK Kastrioti, toen “Borac” (net als Borac Banja Luka), waar Bujar’s broer Besim intussen trainer is geworden. Hij was ook geselecteerd, als pivot, in de ruime kern van de machtige Joegoslavische nationale ploeg. In België beleefde Bujar Qerimi de hoogdagen van HC Herstal als speler. Daarna werd hij trainer, van onder andere Herstal, maar ook van Malmédy, waar hij vijf seizoenen actief was. Nu heeft hij, voor het eerst, de taalgrens overgestoken. Hij volgt Didier Charlier op bij de heren van HB Sint-Truiden. En hij heeft zich al dadelijk een mening gevormd.

26 De nieuwe gezichten bij HB Sint-Truiden.

“Het bevalt me uitstekend. Ik durf zelfs nu al zeggen dat ik waarschijnlijk niet meer terugkeer bij een Waalse club. Ik heb lang gearzeld om de stap naar een Vlaamse club te zetten, omdat ik de taal niet machtig ben. Maar ik was al een hele tijd aan het overwegen om het te doen. Ik heb het moeilijk met de mentaliteit van veel Waalse spelers. Het absenteïsme op training en het gebrek aan gedrevenheid stoorden me uiteindelijk mateloos. Velen hadden me al verteld dat het op dat vlak in Vlaanderen anders is: de spelers zijn door de band genomen technisch wat minder, maar de mentaliteit is uitstekend. Hier bij Sint-Truiden heb ik bijna 100% aanwezigheid van de hele kern, en we kunnen echt bouwen. Didier Charlier heeft aanvullend een goede basis gelegd, zodat ik me kon concentreren op de verdedigende aspecten. Er zijn wel een aantal spelers bijgekomen, die uiteraard ingepast moeten worden, maar het gaat de goede richting uit.

Met Julien Devisch hebben we er een polyvalente speler bij die veel mogelijkheden heeft. Ik ben hem al enkele jaren aan het kneden. Hij is me eerst gevolgd van Malmédy naar

Herstal, en nu naar Sint-Truiden. Het is een junior international, en een rots in verdediging. Aanvallend kan hij zowel op pivot als in de achterlijn uitgespeeld worden. Met Maarten Debacker is er een relatief ervaren hoekspeler bijgekomen, stevig in verdediging, en technisch en tactisch in orde. Ook Wannes Deghelin is overgekomen van Meeuwen, en Martin Gridelet van Herstal. Daarnaast is ons nog een doelman in de schoot gevallen uit Malmédy. Hij verbleef verleden jaar in Amerika, en nu is hij terug en was hij op zoek naar een club. Door de blessure van Raf Biesmans hadden we zeker een extra doelman nodig.

Naast trainer van HB Sint-Truiden is Bujar Qerimi eveneens assistent bondscoach bij de U20. Samen met Alex Jacobs leidde hij de ploeg begin juli op de European Open in Zweden naar een voortreffelijke achtste plaats. Een mooie herinnering?

Absoluut. Een mooie prestatie. Deze groep is flink gegroeid in vergelijking met het kwalificatietornooi in Doornik in mei 2010. Defensief hebben we veel progressie gemaakt. We wonnen van IJsland, waar we in 2010 nog van

verloren. De eerste wedstrijd tegen Rusland ging nog nipt verloren. Bij 15-15 misten we een tegenaanval en een strafworp, en kantelde de wedstrijd aan de verkeerde kant. Daarna hebben we drie goede wedstrijden gespeeld, tegen Nederland, IJsland en Finland, zodat we ons als groepsleider konden plaatsen voor de tweede ronde. Rusland had twee keer verloren na de overwinning tegen ons. In het begin van de tweede ronde speelden we een slechte wedstrijd tegen Polen. Dat was een ploeg die ons niet lag: veel grote jongens en stevige pivots die ons agressief verdedigingssysteem ontwrichtten. De Nederlanders bij voorbeeld, die zelf veel grote jongens hebben, klopten de Polen wel. Tegen Tsjechië was het weer een gelijkopgaande wedstrijd. Maar op het einde kwamen we licht achter. We moesten alles of niets spelen, omdat we anders uitgeschakeld waren, en het pakte verkeerd uit. Nu ja, of je nu met drie doelpunten verschil verliest, of met zes, dat maakte weinig meer uit als je in onze situatie bent. We moesten winnen, dus we moesten er voluit voor gaan. En dan zie je de moeilijkheden van die leeftijdscategorie. Zij die het krachtprogramma voluit gevolgd hebben stonden er beter dan de anderen. Maar een ander punt van onderscheid is de inzet op clubniveau. Op de bank zitten bij een topploeg is OK als je degelijk traint, maar spelen op niveau is toch ook heel belangrijk. Zeker als je,

zoals op de European Open, op korte tijd heel wat stevige wedstrijden te verwerken krijgt. De druk ligt dan volledig bij die mannen, en niet bij de ervaren topper waaraan ze de bal kunnen geven bij de club op de doorslaggevende momenten.

Hoer gaat het met Arber?

Arber werkt hard aan een goed seizoen bij Sporting Nelo. Bij Predrag Dosen is hij zeker in goede handen. Ze hebben een degelijke voorbereiding achter de rug, maar spijtig genoeg is Roel Valkenborgh out met een voetblessure. De kern van Sporting is niet breed genoeg om veel blessures van dat type op te vangen. Ze zullen zuinig moeten omspringen met de manschappen. Eigenlijk was het niet echt de bedoeling dat hij zou weggaan bij Tongeren. Maar hij wilde wel de optie openhouden om eventueel naar het buitenland te kunnen. Er was wat vage interesse uit Duitsland. Dat risico wilde Tongeren niet lopen. Ze wilden voor een bepaalde datum een definitief antwoord. Begrijpelijk natuurlijk, Tongeren wilde zekerheid, maar die konden of wilden wij toen niet bieden, en dus heeft Tongeren een andere kaart getrokken. Arber heeft een mooi jaar gehad in Tongeren, en Tongeren is een uitstekend georganiseerde club. Maar we konden voor dit seizoen niet aan elkaars verwachtingen voldoen.

David Van Dorpe

Wannes Degelin gaat door de HKW verdediging.

DB Gent en HKW zetten in op de eigen jeugd

Vorig seizoen nam Peter Beeckman (48) het sportieve roer weer in handen bij Don Bosco Gent. De club, die dit jaar haar 35ste verjaardag viert, kende een woelige periode, maar klimt langzaam maar zeker uit het dalletje.

28

Tom Boudeweel (Sporza Radio) peilt naar de ambities bij Peter Beeckman.

'Het einde van de samenwerking met Geert De Busschere heeft sporen nagelaten. Er zijn ook enkele bestuursleden vertrokken. Maar daarna heeft de club de rangen gesloten en is er verder gewerkt aan de toekomst. Don Bosco blijft een grote club met een belangrijke en goede jeugdwerking. Drie van onze medewerkers hebben dit jaar de trainer A-cursus gevolgd: Pieter en Bart Danhieux en Michael Thys, onze jeugdcoördinator. Het zijn allen gedreven clubmensen, die hard werken om de goede reputatie van onze werking hoog te houden,' aldus Peter Beeckman. 'Zelf hou ik me bezig met de eerste ploeg van Don Bosco. Mijn assistent van verleden jaar, Quentin Delroeux, vertrok naar Eeklo. Patric Weckx neemt zijn plaats in. Ik ken Patric al lang, hij is een uitstekend trainer, dus dat klikt. We hebben een redelijke voorbereiding achter de rug, maar ik wilde niet overdrijven op het gebied van de belasting. Ik heb de spelers consequent iedere zondag vrij gegeven. Die jonge kerels

werken graag en hard, maar ze hebben ook nood aan een moment om uit te blazen. In het verleden hebben we daar te weinig aandacht aan besteed. Dat heeft te veel jongens doen afhaken. Nu komen ze druppelsgewijs terug aanpakken.'

Don Bosco Gent wil zich graag profileren als een club waar de eigen jeugd kansen krijgt.

'Op enkele uitzonderingen na spelen we enkel met spelers die hier hun opleiding genoten

De kadetten van DB Gent plaatsten zich voor de VHV competitie

hebben,' weet Peter Beeckman, 'enkel Christ Feijtraj en Frederik Verhaeghe (Desselgem) en doelman Willem Ostyn (Izegem) komen uit het "nabije buitenland". Dat garandeert een vorm van stabiliteit. Verleden jaar hebben we onvoorstelbaar veel blessurelast gekend. Sommige periodes had ik tot zeven of acht gekwetsten. Hopelijk blijven we daar dit seizoen van gespaard.'

Welk type handbal proberen jullie te spelen?

Peter Beeckman: 'We willen vertrekken vanuit een goede, mobiele en agressieve verdediging. De bedoeling is om een maximaal aantal kansen op tegenaanval te creëren. Daarnaast oefenen we veel op situaties waarbij vanuit een bepaalde uitgangspositie gerekend wordt op handbalintelligentie om de juiste oplossing te kiezen. Ik heb daar het spelerspotentieel voor. Mijn kern is min of meer dezelfde gebleven als verleden jaar, maar we kunnen wel opnieuw rekenen op Yassine Gharbi, die terug is van een jaartje Atomix. Dat geeft ons extra shotkracht. We moeten voorlopig inboeten op inkomsten uit sponsoring, dus verdere externe versterkingen waren niet aan de orde.'

Het voorbije seizoen greep Don Bosco net naast de play-offs. De Gentenaars willen er alles aan doen om dat dit jaar te vermijden. 'We zullen er dan natuurlijk moeten staan vanaf de eerste wedstrijd in en tegen Merksem,' besluit Peter Beeckman, 'want de plaatsjes bovenin zijn duur in deze reeks. Op de tweede speeldag ontvangen we dan favoriet Doornik. We spelen op ons traditioneel voorbereidingstornooi

de Arteveldecup gelijk tegen zowel White Demons als Hercules uit Nederland. De kwaliteit van ons handbal was bevredigend, dus ik heb er vertrouwen in.'

Wel en wee bij HKW

Bij HKW Waasmunster, de andere Oost-Vlaamse tweedenationaler heeft men ook niet stilgezeten. Flor D'hanis werd voorzitter, Erik Van Mele nam diens functie als secretaris over en Eddy De Vlieger beëindigde zijn interim als hoofdtrainer met het verzekeren van het behoud. Handbal X-tra ging poolshoogte nemen bij een man die achter de schermen al jaren meewerkt aan de uitbouw van HK Waasland, de overkoepelende vzw. Alex De Brauer, 48 intussen, begon te handballen bij Lokeren. Zijn eerste trainer was er Jean Caudron. Via omzwervingen bij Avanti Lebbeke en Kapekla (als speler), en bij Zierikzee en Eeklo (als trainer) werd hij herenigd met zijn ploegmaten van weleer bij Lokeren, de gebroeders D'Hanis, maar nu in Waasmunster.

Alex De Brauer: 'HKW heeft de laatste jaren een aantal trainers gehad die niet uit de eigen stal kwamen. We zijn tot de vaststelling gekomen dat die het niet altijd makkelijk hadden met de clubfilosofie. Daarom hebben we deze keer gekozen voor iemand die de club door en door kent, met name Wim Van Hove. Wim gaat allang mee in de handbalwereld. Hij was doelman in zijn spelerscarrière, heeft lange tijd jeugd getraind, is scheidsrechter geweest voor HKW, en had onlangs aangegeven kandidaat te zijn om hoofdtrainer te worden. Dat leek ons een goede optie, omdat Wim zeer

vertrouwd is met de club. We zijn een club die voornamelijk wil werken met eigen jeugd. Dan is het ook logisch dat je, waar mogelijk, die lijn doortrekt naar de trainersstaf. Daarnaast

Wim Van Hove

is het zo dat we drie keer trainen met de eerste ploeg, maar dat het door allerlei studie- en beroepsomstandigheden niet altijd mogelijk is de volledige kern op training te hebben. Waasmunster is ook niet zo makkelijk bereikbaar zonder wagen. Het is gebleken dat de externe trainers die hier gepasseerd zijn, en die doorgaans zeer bekwaam en gedreven waren, het daar heel moeilijk mee hadden.'

30

HKW Waasmunster heeft de laatste jaren bestuurlijk een hele weg afgelegd.

'Door hard te werken zijn we er onder leiding van onze vorige voorzitter, Rik Moens, in geslaagd terug een financieel gezonde club te worden,' vertelt Alex De Brauwer met enige trots. 'Dat is teamwork geweest, en het bestuur is erin geslaagd de hele club hiervoor te mobiliseren. Met succes. Intussen hebben we ook ons relatienetwerk uitgebreid in de naburige gemeenten. We hebben goede relaties aangeknoopt in Sint-Niklaas. We zijn erin geslaagd een aantal mensen te interesseren voor handbal, in die mate dat de club intussen ook een jeugdkern heeft opgericht in Sint-Niklaas. Dat is nu al onze tweede satelliet, na Lokeren. Daar hebben Albert en Bert D'Hanis de laatste jaren uitstekend werk geleverd. Ook in Hamme zijn we bezig met het oprichten van een jeugdkern. Sporttak in de Kijker komt dus op een ideaal moment voor ons. We hebben het voordeel dat er een aantal van onze spelers hun studie L.O. hebben afgerond of aan het finaliseren zijn. We krijgen dus wel wat contacten in de lokale scholen. We werken hard aan een bredere ba-

sis. We schreven dit jaar vier seniorenploegen in en ook vier pupillenploegen. Automatisch zullen er op termijn getalenteerde handballertjes komen bovendrijven, en dan hebben we met Eddy De Vlieger één van de beste trainers van het land in huis om hen verder te vervolmaken. Kijk, de realiteit is dat we er in Oost- en West-Vlaanderen niet in slagen om de budgetten bijeen te sprokkelen om vier of vijf keer te trainen per week. Ik denk dat drie keer trainen zowat het maximum is wat je kunt vragen van iemand zonder enige financiële compensatie (en dat is bij ons nog steeds het geval). Het gevolg is dat er in heel de regio geen ploeg meer in de hoogste afdeling speelt bij de heren. Daarvoor moet je vandaag nu eenmaal ofwel meer trainen of kunnen selecteren uit heel veel getalenteerde jongens. Wij kiezen voor het verruimen van de basis, om meer talent te kunnen aanspreken. En ik denk dat we erin zullen slagen.'

Alex De Brauwer.

Train je zelf nog een ploeg?

Alex De Brauwer: 'Voorlopig niet. Enkele jaren geleden ben ik zelfstandige geworden, in de financiële sector. Daardoor kan ik me niet meer zoveel vrijmaken 's avonds. Een bestuursfunctie is voor mij ideaal. Maar ik heb mijn portie wel gehad: er zijn jaren geweest dat ik zeven dagen op zeven met handbal bezig was: ik gaf drie dagen training bij Zierikzee, en vier dagen in Waasmunster. Gelukkig heeft mijn vrouw Irmgard zelf gehandbald, anders was er zeker herrie van gekomen...'

David Van Dorpe

JE WINT
750.000€

WIE VAL
JE 'T EERST IN
DE ARMEN?

Lotto

GEEF JE DROMEN MEER KANSEN

De VHV verwelkomt 16 nieuwe A-trainers!

Het diploma van Trainer A Handbal is het hoogste diploma dat je in België kan behalen binnen de handbalsport. Het is het eindstation van een heel voorafgaand traject (aspirant Initiator, Initiator, Trainer B), dat ook een serieuze tijdsinvestering vraagt. De organisatie van de cursus vindt dan ook niet jaarlijks plaats. Deze lichter trainers A is pas de tweede die afstudeert, de eerste keer werd de cursus georganiseerd in 2004, en de volgende is voorzien voor 2015. Gerrit Vertommen is de Directeur Sportkaderopleidingen van de VHV, en geeft tekst en uitleg.

Gerrit Vertommen: “Een trainer A opleiding bestaat uit twee delen, een algemeen gedeelte en een specifiek gedeelte. Het algemeen gedeelte wordt georganiseerd door de Vlaamse Trainersschool (VTS), een onderafdeling van Bloso. Dat gedeelte is sporttakoverschrijdend, en wordt meerdere keren per jaar georganiseerd. Daarin komen onderwerpen aan bod die relevant zijn voor iedereen die topsporters begeleidt, of het nu handballers zijn, tennisers, voetballers, turners... Mensen die een L.O. opleiding gehad hebben (Master of Bachelor) zijn hiervan vrijgesteld. De VHV organiseert dan weer het handbalspecifieke gedeelte. Alles samen meer dan 100 lesuren. We hadden een uitstekend docentencorps, met specialisten binnen hun vakgebied, zoals Jos Schouterden (coaching), Luc Boiten (handbaltactiek) of Michel Kranzen (wedstrijdanalyse). Naast het feit dat ze inhoudelijk beslagen moeten zijn is het ook belangrijk dat ze didactisch sterk zijn, en dat was zeker het geval. Daarnaast hadden we door de SMART samenwerking met de EHF ook een internationaal luik aan de opleiding, met de komst van Juan Garcia en Frantisek Taborski. Maar ook de sessie met Maurice Canton was zeer interessant.”

Wat was het profiel van de cursisten?

“Het was een relatief jonge groep, waarvan de meesten nog geen ervaring hebben als trainer op het hoogste niveau. Een aantal onder hen zijn momenteel actief als jeugdcoördinator binnen een club, en dat is natuurlijk een trend die wij toejuichen.

Over de organisatie zelf ben ik relatief tevreden, al zijn er ook een aantal pijnpunten geweest. We kregen constructieve feedback van de cursisten, en we zullen de werkpunten zeker meenemen.

Katrien De Backer was de primus van de klas. De gewezen speelster van DHC Meeuwen valideert van een knieblessure, en nam ruim de

tijd om haar Trainer A examens goed voor te bereiden.

Katrien de Backer: “Ik studeerde dit jaar ook af als Master L.O. aan de KU Leuven. Voor mijn eindwerk heb ik, bovenop de Trainer A, United Tongeren een half jaar lang gevolgd. Ik was wettelijk op de trainingen, en kon veel gesprekken voeren met de sportieve verantwoordelijken. Dat was zeer verrijkend. Ik besef dat het volgen van de Trainer A cursus voor mensen die voltijds werken, kinderen hebben en ook nog trainer zijn zeer belastend is. Maar aangezien ik in geen van de drie gevallen ben viel het goed mee. Eigenlijk zou iemand die de trainer A cursus volgt een “sabbatical” moeten nemen op clubniveau.”

Ook onze eigen Dries Boulet, competitieverantwoordelijke bij de VHV, mag zich sinds juli Trainer A noemen. Hij zette vorig seizoen een stapje terug als trainer om de A cursus te volgen. “Ik wist dat ik het programma niet kon combineren met het hoofdtrainerschap van een ploeg. Als je op zaterdagmorgen om 9 uur voor een lesdag (die tot de late namiddag duurt) in Gent moet zijn, is dat bijna niet combineerbaar. Daarom was ik verleden jaar enkel hulptrainer bij de pupillen van Tongeren. Maar ik heb me mijn keuze geen moment beklagd. Alle docenten waren heel gemotiveerd. Elk vanuit een eigen visie en met veel overtuiging kwamen ze hun verhaal vertellen. Niet om ons te bekeren tot één of ander model, maar vooral om ons te laten nadenken. Als er één duidelijke rode lijn liep doorheen heel de cursus, dan was het dat. Er werd een kader gecreëerd, er werd een visie verteld, maar telkens werd ons gevraagd om zelf iets te doen met dat kader, om na te denken over de onderwerpen en te werken met die aangereikte kennis. Je kan een voorbeeld nemen aan andere trainers, maar als je het niet op je eigen manier doet, lukt het toch niet. We hebben ook veel opdrachten gekregen, zoals de videoanalyse, de coaching

analyse, de verdedigingsanalyse van het WK in Zweden en de opdracht van Eddy Thomassen om een voorbereidingsprogramma uit te werken aan de hand van de vele theoretische modellen die in de les gezien waren. Dat waren stuk voor stuk uitdagingen die nu al een belangrijke rol spelen in mijn denken en doen als trainer.

Ondertussen ben ik het seizoen 2011-2012 ook effectief aan de slag met de ligaploeg van Tongeren. Mijn hart als trainer ligt nog altijd een beetje bij de jeugd, maar ik ben de uitdaging aangegaan om alles wat ik geleerd heb, in de praktijk om te zetten bij de senioren. En als ik zie hoe ik het nu aanpak, dan had ik dat nooit op die manier gedaan een jaar geleden. Ik benader mijn ploeg (al is het misschien 'maar' een ligaploeg) zo professioneel mogelijk, weliswaar aangepast aan het niveau en de spelers.

Dit zijn ze dan:

Mourad LARIT (KHT Roeselare)
Koen NEL (Ap. Kortrijk)
Bart DANHIEUX (DB Gent)
Michael THYS (DB Gent)
Bjorn TIMMERMANS (A. Bocholt)
Geert DEBUSSCHERE
Pieter DANHIEUX (DB Gent)
Elke THOMASSEN
Dries BOULET (Utd Tongeren)
Wim Peeters (HC Overpelt)
Katrien DE BACKER (HB St Truiden)
Marijn PEETERS (HB St Truiden)
Frank TORFS (Sporting Nelo)
Hugo SELS (KV Sasja)
Tijl HABRAKEN (Sporting Nelo)
Marijke WOJTKOWIAK (HHV Meeuwen)

Vlaamse Trainersschool

Samenwerkingsverband Mosa - Universiteiten en Hogescholen L.O. - Sportfederatie

Overzicht planning VTS cursussen 2012:

Aspirant-initiator handbal:

hou onze website in het oog: www.handbal.be

Initiator handbal

1. Izegem van 21 januari tot 10 maart 2012
2. Hasselt van 21 januari tot 10 maart 2012
3. Schoten van maandag 2 tot en met vrijdag 13 april 2012 (vakantieformule)
4. Gent van maandag 2 tot en met vrijdag 13 april 2012 (vakantieformule)

Toelatingsvoorwaarden: 17 jaar zijn of worden in het jaar dat de cursus start
Aspirant-initiators hebben 4u vrijstelling

Trainer B handbal specifiek gedeelte

Trainer B handbal specifiek gedeelte van 15 september 2012 tot 28 april 2013.
De cursuslocatie zijn verspreid over Gent en Oostende. Het seizoen erna komt regio Antwerpen/Limburg/Vlaams-Brabant aan bod.

Toelatingsvoorwaarden:

19 jaar zijn of worden in de loop van het kalenderjaar dat de cursus start.
Het algemene gedeelte trainer B succesvol hebben afgerond (Masters en Bachelors L.O. zijn hiervan vrijgesteld en mogen rechtstreeks instappen).
Dit algemene gedeelte wordt regelmatig en sporttakoverschrijdend georganiseerd:
alle info op de site van VTS:
www.bloso.be/VlaamseTrainersschool.
Via deze website dient u ook in te schrijven.

Alle cursusorganisaties verschijnen een 2-tal maand voor startdatum op de site van VTS.

Meer info of vragen:

Gerrit Vertommen (Directeur sportkaderopleiding handbal).
Tel. 011 87 09 07 of 0486 90 67 46
e-mail: gerrit.vertommen@handbal.be

Fransen junioren op stage in Kortrijk

Terwijl velen zich reeds op allerhande vakantielocaties bevonden, werd in de Kortrijkse Lange Munte stevig gehandbald. De Franse, Spaanse en Braziliaanse selecties U21 hadden er hun trainingskamp opgeslaan. Zij waren zich aan het voorbereiden op het WK U21 in Griekenland eind juli. Het trainingskamp was er gekomen in het kader van de pre-Olympische samenwerking tussen de provincie West-Vlaanderen en de Franse regio Côte d'Opale.

De immer sympathieke Franse juniorenbondcoach Guy Petitgirard is geen onbekende in België. Reeds vele jaren geeft hij handbalclinics aan de UCL voor de toekomstige leerkrachten LO.

“De Franse bond heeft hoegenaamd geen interesse in de plaats die we behalen op het WK. Onze selectiewerking bij de jeugd staat volledig in functie van de A-ploeg. Wij analyseren de kwaliteiten van de beschikbare spelers, en kijken waar de mogelijkheden liggen. In deze generatie (geboren '90-'91) hebben we twee toptalenten die we op termijn willen klaarstomen voor de A-ploeg. Dat zijn onze spelverdeler Kentin Mahé en de linkeropbouw Mathieu Grebille. Mahé wisselt dit seizoen van Dormhagen naar Gummersbach en Grebille speelt bij Montpellier. Alle investeringen die we in deze ploeg doen zijn dus in functie van

die twee jongens. Uiteraard hopen we dat de andere spelers hier ook de ervaring opdoen die op termijn de kwaliteit van onze hoogste afdeling ten goede zullen komen. We gebruiken de gelegenheden ook om wat trainers ervaring te laten opdoen. Zo hebben we hier in Kortrijk een week lang Didier Dinart mee, die bezig is aan zijn trainersopleiding. Zijn uitstraling naar die jonge spelers is natuurlijk ook enorm. En die mannen moeten ook wel doorbijten, want het programma is niet van de poes. We zijn eerst elf dagen op fysieke hoogtestage geweest, onder leiding van Alain Quintallet. Hij is een van de grote specialisten op dat vlak, die naast handbalploegen ook tennissers als Santoro, Henman, Llodra en Grosjean begeleid heeft. Daarna zijn we zes dagen naar Rusland geweest, in het trainingscentrum van de Russen in Chekhov. We hebben het er iets rustiger

gedaan, want een aantal spelers moesten toch nog even bekomen van de fysieke voorbereiding. Nu zijn we hier voor 7 dagen in Kortrijk en van 17 tot 31 juli spelen we het WK in Griekenland.”

Kentin Mahé

Frankrijk won de openingswedstrijd tegen Spanje in Kortrijk met 29-27. Kentin Mahé tekende voor 9 doelpunten.

Petitgirard: “Ik ben relatief tevreden over deze prestatie. Ik wilde absoluut winnen. Begin dit jaar speelden we ons traditionele vier landen-tornooi met Duitsland, Portugal, Spanje en Frankrijk. Dit jaar was Spanje de organisator, en we verloren er na een barslechte wedstrijd met liefst 18 doelpunten verschil. Dat moest deze groep toch nog even rechtzetten. Maar ik heb vooral met mijn basisploeg gespeeld, de Spanjaarden hebben doorgewisseld, dus hecht ik er ook niet te veel belang aan. Voor ons is de deelname aan het WK het belangrijkste, en de ervaring die we daar zullen opdoen.”

Frankrijk speelde een degelijk WK in Thessaloniki en eindigde op de zesde plaats. Ze werden uitgeschakeld in de kwartfinale door de latere wereldkampioen Duitsland. Duitsland klopte Denemarken in de finale. Kentin Mahé (50 doelpunten uit 85 pogingen in 9 wedstrijden) en Mathieu Grebille (42 doelpunten uit 82 pogingen) waren de topschutters van het Franse team, en haalden ook het meeste spelminuten: bijna 7 uur op 9 wedstrijden. In de wedstrijd om de vijfde plaats verloor Frankrijk met 28-29 van... Spanje! Opvallend was ten slotte ook dat met Egypte en Tunesië ook twee Afrikaanse ploegen de halve finale bereikten in Griekenland.

David Van Dorpe

BELGIE - LETLAND IN KORTRIJK

Op woensdag 2 november 2011, midden in de herfstvakantie, komt de Nationale Ploeg voor de derde keer naar de Lange Munte in Kortrijk. België zal er Letland ontmoeten in de eerste wedstrijd van de kwalificatiepoule voor het WK 2013 dat in Spanje zal plaatsvinden.

Als voorbereiding op de wedstrijd tegen Letland spelen de Belgen overigens een vriendschappelijke wedstrijd tegen Luxemburg, zondag 31 oktober om 14.30h, ook in de Lange Munte. De terugwedstrijd in Letland wordt gespeeld op zaterdag 5 november in Dobeles. Naast Letland vinden we ook Montenegro terug in de Poule. Tegen Montenegro wordt begin januari 2012 gespeeld, in Doornik.

In januari 2007 liep de Lange Munte helemaal vol (2500 toeschouwers) voor de komst van Zweden. De Nationale Ploeg rekent opnieuw op de steun van het publiek. Letland is een stevige tegenstander, maar geen onhaalbare kaart.

Volg ook de actualiteit rond de Nationale Ploeg op www.handbal.be

'Handbal is fel geëvolueerd, maar niet altijd ten goede...'

'Handbal blijft de sport waaraan ik verknocht ben, maar ik kan niet ontkennen dat het moderne handbal veel van zijn vroegere stijl en charme heeft verloren. Het hedendaagse handbal verloopt sneller en vakkundiger. De spelregels zijn enorm geëvolueerd, maar eerlijk gezegd: sommige van die nieuwe regels vind ik maar niks. Toen wij speelden was handbal veel attractiever. Handbal is fel veranderd, maar niet altijd ten goede...'

36

Aan het woord is de 67-jarige Abas Arslanagic, doelman van het toenmalige Joegoslavië dat in 1972 Olympisch kampioen werd in München. Bijna 40 jaar na die historische overwinning vindt hij dat handbal is geëvolueerd van *mooi* naar *snel* en *tactisch*. 'Een evolutie die niet altijd ten goede uitvalt,' weet Arslanagic, 'aanvallers en verdedigers zijn in het moderne handbal vakspecialisten geworden, elk met hun eigen specifieke rol en opdracht. Er is al die jaren slechts één constante gebleven: de doelman. Die is nog altijd even belangrijk als toen en zijn rol bleef ongewijzigd: schoten pareren van de tegenstander...'

Vlado Stenzel

Abas Arslanagic was in Keulen voor de Final Four CL en keek in de gezellige bar van het *Maritim Hotel* met weemoed terug op het succes van die memorabele Joego's.

'In 1972 was handbal net terug van weggevoerd op de Olympische affiche,' mijmert Arslanagic, 'het was van Berlijn geleden dat er nog handbal op het programma stond. En dat was dan nog veldhandbal. Joegoslavië had dus een zware verantwoordelijkheid in München. Wij moesten handbal terug op de wereldkaart zetten, wij moesten die sport populair en attractief maken. En ik denk wel dat we daar met glans in geslaagd zijn. Architect van dat succes is ongetwijfeld Vlado Stenzel, die als coach met een zeer doortastende strategie uitpakte. Hij legde ons een gedisciplineerde manier van spelen op, die tegelijkertijd veel spelvreugde toeliet. Vanuit een rigide defensie snel en doeltreffend uitbreken, dat was zijn recept. Hij introduceerde ook de 3-2-1-verdediging, toen een omzeggens uniek systeem. Maar hij leerde ons vooral mooi handbal spelen en van het spel genieten...'

Drama

Uiteraard kan Abas Arslanagic bij een herinnering aan de Spelen van '72 niet voorbij aan het enorme menselijke drama dat zich toen heeft afgespeeld. Met name de gijzeling van de Israëlische delegatie door Palestijnse terroristen van Zwarte September.

'Voor de aanslag was de sfeer in het Olympisch dorp fantastisch,' herinnert Arslanagic zich, 'maar die gezellige, informele sfeer sloeg totaal om na die gijzeling. Ik herinner me nog levendig het gezicht van een Israëliische atleet, een geblokte sportieve kerel, waarschijnlijk gewichtheffer of worstelaar, die ik daags voordien had gekruist in het Olympisch dorp. Ik ken zijn naam niet, ik weet ook niet of hij het drama overleefd heeft, maar geloof me: zoiets blijft je als sportman achtervolgen, ook al ben je er niet meteen bij betrokken. En toch, ondanks die dramatische afloop voor elf jonge atleten bleven wij als Joegoslavische ploeg

geconcentreerd op het toernooi en hadden wij maar één focus: goud winnen. Ik denk dat wij de enigen waren die op training vertrokken uitgerekend de dag waarop gijzelaars en kidnappers in bussen uit het Olympisch dorp werden weggevoerd. Inderdaad, Vlado Stenzel reageerde hard en meedogenloos. Maar het resultaat was wel dat Joegoslavië goud won...'

Reünie

Volgend jaar is het 40 jaar geleden dat het voormalige Joegoslavië die historische gouden plak veroverde. Abas Arslanagic bevestigt dat het *dreamteam* van weleer nog steeds een hechte vriendschapsband onderhoudt. 'Vlado Stenzel is tien jaar ouder dan ik, maar we hebben nog geregeld contact,' aldus Arslanagic. 'In januari 2012 is Belgrado gaststad voor het EK en ik heb

vernomen dat er tijdens dat evenement een reünie op stapel staat om die historische Olympische overwinning te vieren. Jammer genoeg hebben we intussen vier ploegmaats verloren en die zullen we missen...'

Onder die gouden handballers van weleer ook ene Nebosja Popovic, niet zo gek lang geleden technisch directeur van de Belgische handbalsploeg en tot twee jaar geleden clubarts bij voetbalkampioen Standard Luik. Nebosja Popovic was overigens ploegmaat van Arslanagic bij het al even legendarische Borac Banja Luka dat in 1976 de Europabeker voor Landskampioenen won. Vandaag zijn beide handballegendes verenigd in Qatar: Nebosja Popovic als orthopedisch chirurg, Abas Arslanagic als keepers-trainer van het nationale handbalteam.

Cois Van Aelst

De gouden medaille van Joegoslavië was in 1972 om twee redenen historisch. Primo, het was 36 jaar geleden dat er nog handbal op het Olympisch programma stond. Secundo, (zaal)handbal moest volop worden gepromoot als attractieve tv-sport. Joegoslavië had dus een missie en vervulde die met brio. De Joego's bereikten ongeslagen de finale van het Olympisch toernooi, waarin Tsjechoslowakije met 21-16 werd geklopt.

De Olympische kampioenen: Abas Arslanagic, Cedomir Burgarski, Petar Fajfric, Hrovje Horvat, Milorad Karalic, Djordje Lavrnica, Milan Lazaravic, Zdravko Miljak, Slobodan Miskovic, Branislav Pokrajac, Nebosja Popovic, Miroslav Pribanic, Dobrivoje Selec, Albin Vidovic, Zoran Zivkovic, Zdenko Zorko.

Coach: Vlado Stenzel.

Sigurd Thomassen en Karl Riga (midden) werden voor de vijfde keer op rij verkozen tot scheidsrechters van het jaar.

Op handbalstage in Genk.

Het begon allemaal op een mooie zonnige maandagmorgen in juli. Alle kindjes kwamen zich, blij en uitgelaten, aanmelden aan het onthaal. Ze kwamen alleen of in groep, klein en groot, meisjes en jongens, met andere woorden: een bont gezelschap.

38

Eens iedereen aangemeld was en de kamers verdeeld waren mochten de ouders al snel vertrekken. De leefregels werden besproken en de groepen werden ingedeeld. Niet zonder trots konden we een hele meisjesgroep maken, en dat zelfs voor de beide weken! De kinderen stonden te popelen om te beginnen, wij konden ze niet tegenhouden dus begonnen we goedgeluimd aan de eerste training. Het seizoen lag al een eindje stil dus zaten de deelnemertjes vol 'handbalenergie'. Ze konden zich helemaal uitleven op het veld en elkaar de kunstjes tonen die ze al geleerd hadden.

Toen de buikjes van de spelertjes hoorbaar gromden liep de eerste training op zijn einde, en was het tijd om naar de eetzaal te gaan! Op zo een fantastische week kon natuurlijk geen lekker eten ontbreken. En het mag gezegd, de catering in het Bloso domein Kattevenia mocht er wezen. Het ging van een lekker eitje met spek bij het ontbijt tot frietjes met stoofvlees als topper. Ze kwamen dus niks tekort en de energieke handballertjes konden zich altijd 100% geven op training. Ook de dessertjes vielen bij iedereen in de smaak, zodat een uurtje platte rust geen overbodige luxe was.

's Middags wisselden de groepen af en was er ofwel training ofwel een leuke activiteit als muurklimmen, paintballen, honkballen, enz.. Een 'vet coole' week verzekerd! Na de 2 mid-dagactiviteiten was er evenmin tijd voor verveeling, want om 19.15 begon de avondactiviteit alweer. Stilzitten was duidelijk geen optie op dit sportkamp. De avondactiviteiten vielen in de smaak, 1 tegen allen, ganzenbord, sportquiz... Vooral de woensdagmiddag was top: Zwemmen in Hengelhof, daar zegt niemand neen tegen. Daar konden ze zich helemaal uitleven op de wildwaterbaan, glijbanen en het bad met golven. Ondanks die hele middag zwemmen waren sommigen toch niet moe... pech voor de moni's die dachten dat ze een rustige nacht tegemoet gingen.

Na de avondactiviteit konden de jongeren nog even bekomen in het paviljoen en nog wat bijpraten, maar om 22u was het bedtijd. Behalve de laatste avond. Dan was het uitkijken naar de muziekquiz tegen de deelnemers aan een ander sportkamp, en natuurlijk de daaropvolgende fuif. Het geluk van de kinderen kon niet op toen ze hoorden dat ze langer mochten blijven. Wie gedacht had dat ze na een week doodop zouden zijn kwam bedrogen uit: 'die kleine mannen kunnen blijven gaan'. Om half twaalf ging de muziek echter onverbiddeijk uit.

De volgende ochtend stond "El Classico" op het menu: de oudste groep mocht spelen tegen de monitors. Zoals steeds trokken de monitors aan het langste eind. Na de middag waren de ouders welkom, en speelden de verschillende groepen tornooitjes. Om 17u liep alles op zijn einde. Het was zeer leuk geweest en afscheid nemen was voor sommigen duidelijk lastig. Snel werden nummers en mailadressen uitgewisseld, om de nieuwe vriendschapsbanden te onderhouden, en om af te spreken voor volgend jaar... Onmiskenbaar een geslaagde week, zowel voor deelnemers als moni's.

Carmen Lips

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Het Pivoteam

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

HANDBALSHOP.BE

Honnestraat 23

3700 Tongeren

0473/295 541

Belgie vs Letland

Woensdag 2 november 2011

om 20.15u

Sportcampus "de Lange Munte"

Sportcampus "de Lange Munte" Bad Godesberglaan 22, 8500 Kortrijk

Meer info op

www.handbal.be

